

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINSUL

IN CINSTEA LUNII PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

C. PRISNEA — La deschiderea expoziției cărții sovietice
— Slavă Marelui Octombrie
— Tărâș Socialismului oglindită în operele scriitorilor romini

V. MOLDOVEANU — Un îndrumar prețios în munca de documentare

ING. C. V. ROSKE — Literatură agricolă sovietică în bibliotecă
— Sărbătorirea Lunii prieteniei romino-sovietice în bibliotecă
— Tineretul comsomolist în sprijinul activității bibliotecare
— Consfătuiri prin corespondență

Z. PANTELEEEVA — În zilele concursului

BIBLIOTECI RAIONALE ȘI DE LA SATE

STEFAN, GRUIA — Activitatea bibliotecilor în lunile de iarnă
— Să sprijinim cercurile de cultură generală și învățămînt agricol
— Pentru cit mai multe biblioteci frunțase
— Îndrumarea bibliotecarilor voluntari
— Situația cataloagelor în bibliotecile raionale din regiunea București

DAN SIMONESCU — Calificarea la locul de muncă
— Din activitatea absolvenților cursurilor de bibliotecari

ZAMFIR MARIA și ARNAUTU DOMINICA — Aplicînd cele învățate la școală

SAVIA DOBRESCU — Difuzarea cărții de literatură politică

MITREA ARISTOTEL și STOIAN RADU — Concursul „Iubiți cartea” în regiunea noastră

Vă recomandăm
Calendarul nostru

T. M. F. Târgu Mureș
O. Gy. F. A. Nagyváradhely
Biblioteka — Könyvtár

11

1958

Calendarul nostru

24 DECEMBRIE 1798. S-a născut în satul Zaosie, cel mai mare poet polon Adam Mickiewicz. Și-a petrecut copilăria în satul natal apoi în orașul Nowogrodek, unde s-a mutat cu părinții, ducând o viață „cîmpenească, îngerească” așa cum însuși o denuște în amintirile sale din copilărie. Între anii 1807-1815 urmează împreună cu fratele său școala districtuală a călugărilor dominicani din Nowogrodek, iar între 1816—1819 cursurile universității din Wilni. Împreună cu prietenii săi, poetul a înființat în anul 1817 Societatea Filomafilor (Iubitorii de Virtute) ale cărei țeluri au fost cuprinse de el în concisa formulă: „Patrie, învățătură și virtute”. Își începe activitatea literară ca traducător, iar în scurtă vreme, după publicarea citorva din operele sale poetice, Mickiewicz este arestat. La 28 octombrie 1824 părăsește Polonia pentru totdeauna. În popasurile pe care le-a făcut în Germania, Italia, Elveția și apoi în Franța, Mickiewicz a realizat lucrări de o excepțională varietate, străbătute de ideile mărețe ale epocii sale, de avântul spre independența națională, spre frățietate universală, de ură neîmpăcată împotriva oricărei constrîngerii. Printre cele mai caracteristice opere se numără: **Sonetele din Crimeea**, tipărite întâia oară la Moscova, cu ajutorul prietenului său Pușkin, epopeea **Conrad Waenrod** scrisă în 1828 sub influența poezilor ruși din perioada decembristă. Din 1829 cutreeră lumea și face cunoștința octogenarului Goethe la Weimar, apoi ajunge la Paris în perioada agitațiilor revoluționare din anii 1830-1831, cînd ia parte la activitatea grupului de refugiați politici polonezi. În această ambianță scrie romanul în versuri alcătuit din 12 cînturi **Pan Tadeusz** (Domnul Tadeu) capodopera sa și una din cele mai măiestre creații ale literaturii mondiale. Mickiewicz moare în 26 octombrie 1855 în tabăra legiunii poloneze care se înghetase la Constantinopol și care a pornit să participe la un nou asalt pentru dezrobirea Poloniei.

Mormîntul lui se află la Cracovia.

De consultat: Bielska, Aldona: **La centenarul lui Adam Mickiewicz**. Iașul literar, 1955, nr. 1, p. 58—62; Breslașu, Marcel: **Mickiewicz**. Mesajul unui mare poet. Contemporanul, 25.XI.55; Breslașu, Marcel: **Centenarul lui Adam Mickiewicz**. Căluza bibliotecarului, 1955, nr. 11, p. 47—48; Chișina, I. C.: **O sută de ani de la moartea lui Adam Mickiewicz**. (1798—1855). Studii și cercetări de istorie literară și folclor. 1954, tom. III, p. 202—207; **Comemorarea lui Adam Mickiewicz**. [Ședința din] 9 decembrie 1955. Victor Eftimiu: **Crainicul Poloniei**, Adam Mickiewicz. Analele Academiei R.P.R., 1955, vol. V, partea a II-a, p. 159—173; Dragomir, Mihai: **Mindria poeziei poloneze**. [Centenarul morții lui Adam Mickiewicz]. Scinteia, 26.XI.55, p. 3; Mickiewicz, Adam: **Pan Tadeusz** sau ultima încălcare de pămînturi în Lituania. Istoria nobilimii din anii 1811 și 1812 în douăsprezece cărți în versuri. În romînește de Miron Radu Paraschivescu. Prezentare grafică de C. Petrescu [Cu un] cuvînt înainte [de] Olga Zaicik. Buc., E.S.P.L.A., 1956, 464 p. (Clasicii literaturii universale); Mickiewicz, Adam: **Poezii**. În romînește de Vlaicu Birna, Miron Radu Paraschivescu, Virgil Teodorescu. București, E.S.P.L.A., 206 p. (Clasicii literaturii universale); Jastruni, Mieczyslaw: **Adam Mickiewicz**. În apărarea păcii; 1955, nr. 50, p. 139—143; Paraschivescu, Miron Radu: **Adam Mickiewicz**, poetul vestitor al libertății Poloniei. Gazeta literară, 24.XI.55, p. 6; Staheev, B.: **Adam Mickiewicz** cîntăreț al libertății și înfrățirii popoarelor. Timpuri Noi, 1955, nr. 48, p. 24—27.

CĂLUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII DIN R.P.R.

ANUL XI Nr. 11

NOIEMBRIE 1958

Redacția: București, Bd. 6 Martie nr. 29 — telefon: 13.94.04

La deschiderea expoziției CĂRȚII SOVIETICE

CUVINTAREA TOVARAȘULUI C. PRISNEA, ADJUNCTUL
MINISTRULUI ÎNVAȚĂMINTULUI ȘI CULTURII

Deschiderea acestei luminoase Expoziții a cărții sovietice a constituit unul din evenimentele culturale cele mai semnificative, din cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice.

Sala „Dalles” n-a putut cuprinde între pereții săi decât o parte doar din ceea ce ar fi putut să ne arate Uniunea Sovietică, în ceea ce privește producția sa editorială.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a adus popoarelor din Uniunea Sovietică uriașe schimbări nu numai în domeniul economiei, ci și

în viața culturală. Dacă înainte de revoluție patru cincimi din numărul copiilor n-avea posibilitatea de a învăța la școală, în anul școlar 1956/57 — 50,4 milioane de cetățeni urmau la studii pe diferite trepte de învățămînt. Fiecare al 4-lea cetățean în U.R.S.S. învață.

Urmarea acestui uriaș avînt al învățămîntului, este setea și mai arzătoare de cultură. De aici și necesitățile mereu crescînde de carte, de aici și grija deosebită pe care Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Guvernul Sovietic o acordă cărții. Politica aceasta este și azi călăuzită de îndrumările lui Lenin din primii ani ai puterii sovietice. „Cartea este un instrument al muncii sociale, — spunea Lenin — iar bibliotecile nu sînt temple ale științei, ci ateliere”.

La începutul lui 1957 în Uniunea Sovietică existau 394.000 biblioteci, ceea ce înseamnă o bibliotecă la fiecare 500 de cetățeni.

Cartea pentru copiii, ca și cea pentru vîrstnicii tuturor naționalităților conlocuitoare, a devenit în Uniunea Sovietică prieten nedespărțit.

Insemnătatea literaturii sovietice nu se poate însă limita numai în granițele Uniunii.

Prin bogăția conținutului de idei înaintate, pe care o cuprinde, această literatură pusă în slujba progresului, este una din forțele de mare însemnătate care împing înainte nu numai societatea sovietică, ci și întreaga umanitate.

Se știe că Uniunea Sovietică deține înflorită în lume în ceea ce privește producția de carte, tirajul global al cărților editate anul trecut depășind cifra de un miliard

de exemplare. Dacă media mondială de cărți pe cap de locuitor este 2, în Uniunea Sovietică ea este de 6.

Cărțile prezente în expoziția de la Dalles, nu sînt decît o mică parte din cele 60.000 de titluri care apar anual în U.R.S.S.

Un loc de seamă în expoziție l-a deținut literatura politică.

Ar fi poate suficient să se arate că operele lui Marx și Engels au apărut acolo în 69 de limbi. Operele complete ale lui Marx și Engels apar acum acolo într-o ediție de 30 volume, cu un tiraj de 200.000 exemplare fiecare. După terminarea aproape în toate republicile unionale a editării celei de a patra ediții din operele lui Lenin, a început anul acesta editarea *Operele complete* în 55 volume. Primul volum a apărut și a putut fi văzut de vizitatorii expoziției.

Oamenii de știință și savanții care au adus Uniunii Sovietice gloria, de a fi lansat cea dintîi rachetă intercontinentală, de a fi pus în funcție cea mai mare uzină hidroelectrică de pe glob, de a fi construit cel mai mare avion de transport cu reacție, prima navă atomică și care prin lansarea în spațiu cosmic al unor sateliți ai pămîntului, au deschis calea călătoriilor interplanetare de mîine, au fost reprezentați în expoziție prin lucrările lor — unele încă necunoscute oamenilor noștri de știință, specialiștilor și tehnicienilor noștri. Tot astfel s-a putut aprecia în expoziție efortul făcut de către regimul sovietic pentru cartea școlară — editată în 60 limbi și în tiraje de sute de milioane exemplare.

Literatura beletristică ocupă o treime din totalul cărților editate în U.R.S.S. Am putut vedea aici o parte din munca celor 70 edituri care publică literatură beletristică.

Am întîlnit aici pe Gorki, care a realizat în Uniunea Sovietică cele mai mari tiraje — 90 milioane exemplare — pe Pușkin și pe Alexei Tolstoi, pe Maiakovski și pe scriitorii contemporani sovietici.

Albumele de artă au stîrnit admirația noastră și odată cu aceasta comorile artistice ale U.R.S.S.-ului, Galerile Treliakov ca și Ermitajul, pictura franceză din sec. 19.

Conținutul înalt educativ al literaturii sovietice pentru copii și tineret se împletește cu frumoasa prezentare grafică a acestei literaturi.

Alături de Detghiz, lumea copiilor sovietici se bucură de producția noii edituri „Detskii mir“.

Au fost prezentate în expoziție și lucrări ale scriitorilor romîni clasici și contemporani.

Numai în ultimii 12 ani au fost traduse 110 cărți ale autorilor romîni în 20 de limbi ale popoarelor din Uniunea Sovietică, într-un tiraj de peste 5 milioane exemplare.

Eminescu și Sadoveanu, Beniuc și Zaharia Stancu, Cezar Petrescu și Petru Dumitriu stau alături de *Antologia poeziei romîne* recent apărute.

Cartea sovietică a fost pentru noi întotdeauna un ajutor prețios, în munca de construire a noii noastre culturi, a noii noastre societăți; un ajutor pentru omul de litere, ca și pentru cel de știință. Expoziția de față este o nouă manifestare a prieteniei dintre poporul român și popoarele sovietice, prietenie care înflorește pe măsura înaintării noastre pe drumul socialismului și al comunismului.

Au mai fost expuse cărți recent apărute la noi din literatura rusă și sovietică. Aceasta a fost un omagiu al editurilor noastre la această sărbătoare.

Un cuvînt de mulțumire pentru această realizare se cuvine Ministerului Culturii al Uniunii Sovietice, lucrătorilor din editurile sovietice și tuturor celor se s-au străduit pentru ca bucuria cunoașterii activității editoriale din Țara Socialismului să fie atît de plină.

SLAVĂ MARELUI OCTOMBRIE

Se împlinesc 41 de ani, intrăm deci în al cincilea deceniu de când s-a produs Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Patruzeci și unu de ani de la ziua care a schimbat fața lumii și care a devenit pentru întreaga omenire temelie unei vieți noi. 41 de ani de când — așa cum a scris poetul cel mai mare al Revoluției Vladimir Maiakovski :

Pentru — năia oară
în loc de :
„Hai la luptă...”

Cîntau
„Este lupta
cea mare...”

S-a spus că Revoluția din Octombrie 1917 a descătușat forțele potențiale ale unui popor de aproape 200 milioane de oameni deschizînd orizonturi largi pentru înflorirea economiei, științei, artelor, culturii în general. Adevărul acesta a fost verificat an de an, în cei 41 de ani de construcție socialistă a statului sovietic și nu mai este nimeni astăzi — afară bineînțeles de miopi în problemele epocii pe care le trăim și de dușmanii prea înrăiți ai socialismului — care să conteste faptul că Uniunea Sovietică, țara născută din focul marelui Octombrie, merge cu pași de gigant către primul loc în lume, în toate compartimentele vieții sociale și economice.

Mărețele idei din Octombrie trăiesc și cuceresc victorii în țările de democrație populară.

De unde atîtea bucurii
Copil german scăpat de bombe ?

se întrebă în poezia sa intitulată **Nestinsă** stea cel mai de seamă poet al Germaniei democratice de azi, Johannes R. Becher. Și răspunsul nu are tăgadă, nu poate fi altul :

Din singele acelor fii,
Feciorii marelui Octombrie
Să nu uîți singele vărsat
De fiii marelui Octombrie

Soarele socialismului, soarele păcii, al libertății și al muncii creatoare a răsărit la orizontul omenirii în timpul glorioasei revoluții din Octombrie scria publicistul cehoslovac Jan Drda în articolul intitulat **Lumina lui Octombrie**: „El stă în zenit deasupra republicilor poporului sovietic, se înalță tot mai sus și mai sus, în țările de democrație populară, deasupra pămîntului Marii Chine, trimițînd razele strălucitoare ale zorilor în cele mai îndepărtate colțuri ale globului pămîntesc”.

„Al Marelui Octombrie tunet
Bubuie-n al slăvilor senin
De zeci de ani ;
Deasupra turnurilor, pe Kremlin,
Ard roșii stele
Al victoriei simbol,

Zărilor lumii
Dăruind lumini¹⁾

Nemuritoarele învățăminte ale Revoluției din Octombrie au devenit de multă vreme un bun de neprefuit al luptătorilor pentru fericirea poporului român. Trăsăturile fundamentale ale procesului istoric încununat de victoria muncitorilor și țăranilor din Rusia, pot fi regăsite cu limpezime în fapte de mare însemnătate ale mișcării noastre muncitorești, în tot ce are esențial revoluția socialistă din țara noastră.

S-a mai scris, și se știe foarte bine ce a însemnat experiența marelui partid creat de Lenin, experiența marelui Octombrie pentru procesul de radicalizare, de refacere a mișcării muncitorești din țara noastră, pentru crearea avangăzii clasei muncitorești — Partidul Muncitoresc Român — pentru dezvoltarea partidului, ca partid leninist, intransigent față de oportunism.

S-a mai scris și se știe foarte bine cât de prețioasă a fost această experiență, învățătura marelui Lenin, pentru organizarea de către partid a luptei maselor în vederea zdrobirii regimului burghezo-moșieresc, pentru organizarea insurecției armate, pentru instaurarea și consolidarea regimului democrat popular. S-a mai scris și se știe foarte bine cât de prețioasă ne este astăzi această experiență, învățătura marelui Lenin pentru făurirea societății socialiste.

Nu există astăzi, în țara noastră, nici un sector de activitate umană care să nu poarte pecetea Mării Revoluții Socialiste din Octombrie. Flamura Marelui Octombrie flutură atotbiruitoare pe întinderile României socialiste, simbol al noii ere ce s-a deschis pe meleagurile noastre. Străvechi vise și nădejdi au ajuns să se împlinească. Oameni de litere, credincioși idealurilor populare au receptat cu bucurie și încredere noile realități și le-au oglindit artistic în scrierile lor. Au citat poeții, entuziaști, marile evenimente revoluționare care au îndreptat istoria noastră pe drumul ascendent al orînduirii socialiste și au înscris cu litere de aur în cartea poemelor veșnic vii imnuri de slavă Marelui Octombrie.

Octombrie al Revoluției,
De-ar trece mii de nouri,
Cu fulgere n creștet,
Mii de furtuni de-ar rupe
Și-ar răsuci pământul,
Tot nu greșesc poeții:
Octombrie mi-e floarea
Și primăvara vieții.²⁾

Mărturia admirației fierbinte a poporului nostru pentru Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și pentru genialul ei conducător au înscris-o poeții noștri în versurile închinare lui Lenin.

Lenin
A fost un om
Cu fruntea ca un pisc pleșuv în soare
Cu ochii, — doi copii în sărbătoare
Cu inima, — o mare în furtună
Cu gândurile, — aripi vulturești
Izbind cu măreția lor în poarta

¹⁾ Din poezia Impresii din Octombrie de Go Mo-Jo, cel mai de seamă reprezentant al literaturii chineze de azi.

²⁾ Din poezia intitulată: Octombrie de Maria Banuș.

Istoriei, — și care într-o zi
A ridicat în aer brațul și a spus:
— „Noroad, sus!”³⁾

Au trecut 41 de ani de când s-au pus temelii trainice vieții noastre noi. Și de atunci Uniunea Sovietică, înconjurată de dragostea oamenilor din toate colțurile pământului, stă ca o puternică cetate a lumii întregi, luminând ca un premergător plin de strălucire viitorul omenirii, dovadă de netăgăduit a faptului că stelele comunismului vor revărsa lumina lor puternică asupra viitoarelor decenii și secole, în fața ochilor generațiilor care vin.

Octombrie. Aicea noi sîntem împreună,
Cînd norii prevestesc în depărtări furtună,
Astăzi, cînd dintre noi nici unul nu-i stingher,
Intinde-vom frățește un trainic braț de fier
Și dintr-al nostru roșu și pașnic emisfer,
Cu muncitorii lumii ne-om strînge la un loc
Din alba Kamciatkă la Țările de Foc,
Și vom sălta planeta prin vîrste viitoare,
În era libertății și-a păcii proletare.⁴⁾

TARA SOCIALISMULUI ogîndită în operele scriitorilor romîni

Milioane de oameni ai muncii din toate părțile lumii se pregătesc cu entuziasm să întâmpine cea de a 41 aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, trecînd în revistă, cu acest prilej, minunatele înfăptuiri ale popoarelor sovietice. Istoria omenirii nu a cunoscut încă o dezvoltare atît de vertiginosă și multilaterală a unui popor care, într-un interval atît de scurt, a transformat o țară înapoiată din punct de vedere economic, într-un puternic stat industrial-colhoznic, demonstrînd puterea creatoare a clasei muncitoare atunci cînd este eliberată din robia exploatării capitaliste.

Cei care au prilejul să constate la fața locului transformările neconținute din Țara Socialismului, sînt unanimi în a recunoaște

că, în multe privințe, ea a lăsat în urmă cele mai mari țări capitaliste din Europa, cum sînt Franța, Anglia sau Germania occidentală și este pe cale să ajungă din urmă și să întrecă cele mai dezvoltate țări capitaliste inclusiv S.U.A. în ce privește producția pe cap de locuitor. De la o frontieră la alta, Uniunea Sovietică prezintă aspectul unui nesfîrșit șantier care înglobează simultan toate resorturile activității umane, antrenînd în acest efort uriaș masele întregului popor, credincios partidului comunist și puterii sovietice, credincios învățaturii leniniste a construirii socialismului. Călătorul străin care parcurge meleagurile acestei țări, are astfel explicația nemijlocită a marilor succese industriale și agricole, a excepționalelor

³⁾ Din poezia Lenin de Emil Dorian.

⁴⁾ Din poezia Pro pace de Miron Radu Paraschivescu

realizări în domeniul artei și culturii, a înfăptuirilor fără precedent în domeniul științei. Adversarii poporului sovietic sînt siliți să se închine în fața realităților: furnalele din Uniunea Sovietică produc astăzi mai multă fontă decît Anglia, Franța și Belgia la un loc; extracția de cărbune în minele sovietice ocupă primul loc în Europa, iar cea de petrol al treilea loc în lume; a crescut considerabil producția energiei electrice și astăzi toate orașele, aproape toate așezările muncitorești ca și o treime din colhozuri, au fost electrificate; producția construcției de mașini care este baza progresului tehnic a crescut de 300 de ori față de 1913; orînduirea colhoznică a atins o nemaipomenită creștere a bazei tehnico-materiale, marcînd progrese ce se oglindesc în obținerea unor recolte necunoscute pînă acum în anele agriculturii; revoluția culturală a lichidat analfabetismul moștenit de la regimul țarist și a creat condițiile dezvoltării vertiginoase a științei și tehnicii, succesele literaturii și artei ca și înaltul lor nivel artistic și ideologic, au devenit bunuri ale întregului popor; înfăptuirile oamenilor de știință sovietici stau în admirația lumii întregi, vădînd în mod concret superioritatea regimului socialist. Toate aceste înfăptuiri în domenii atît de variate și multiple, au spulberat pentru totdeauna calomniile scornite, ani și ani de-a rîndul, de dușmanii puteri sovietice că, socialismul ar însemna distrugerea și pieirea civilizației. Dimpotrivă, măreția acestor realizări sînt o indicație a drumului pe care trebuie să-l urmeze popoarele dornice de o viață mai bună.

Pentru țara noastră, bogata experiență a Uniunii Sovietice, a prezentat și continuă să prezinte un interes uriaș. Oamenii muncii de la noi bucurîndu-se din toată inima de succesele marilor noștri prieteni, urmăresc cu simpatie și ardoare munca poporului sovietic, încercînd să învețe cît mai mult din experiența lui în construirea socialismului. Mărturie a acestui interes, stau, între altele, cărțile pe care scriitorii noștri, călători ocazionali în Uniunea Sovietică, le oferă din cînd în cînd maselor de cititori, răspunzînd astfel unei cerințe mereu actuale, cărți în care sînt notate cu fidelitate tot ce poate interesa și satisface curiozitatea cititorului român. Numărul crescînd al acestor cărți, precum și diversitatea problemelor de care se preocupă, constituie un ajutor prețios dat oamenilor muncii, cărora le pun la dispoziție într-o formă atractivă și convingătoare, exemple mobilizatoare pentru îmbunătățirea propriei lor munci.

Doctorul Petru Groza, călătorind în anul 1951 prin U.R.S.S. a dat la iveală lucrarea *Am văzut cu ochii Țara Păcii* (Buc. 1953, Carlea Rusă) care-și păstrează încă într-o mare măsură prospețimea notațiilor despre

munca eroică a poporului sovietic pentru înfăptuirea vieții noi. Observațiile autorului conțin o diversitate de aspecte începând cu cele din istoricul Kremlin, unde „bate inima uriașului Stat Sovietic” și pe care-l descrie amănunțit, evocând cu adâncă înțelegere munca ce se desfășoară între zidurile majestuosului Kremlin pentru întărirea statului și prosperitatea poporului sovietic.

La fel de evocatoare sînt impresiile despre marile instituții culturale, teatre, universități, muzee, galerii de artă etc., despre colhozurile pe care le vizitează, sau despre marile întreprinderi industriale, unde totul este nou, mareț, extraordinar din punctul de vedere al progresului tehnic. În cursul călătoriei sale de-a lungul acestei țări, doctorul Petru Groza s-a oprit și pe șantierele Volga-Don, cercetînd cu pasiune stadiul de atunci al lucrărilor. În totalitatea ei, cartea doctorului Petru Groza este o mărturie elocventă a energiei creatoare și a uimitoarei capacități de inițiativă a oamenilor din U.R.S.S.

De atunci, numeroși scriitori au ținut să cunoască această țară minunată, de unde au revenit cu bogate și sugestive însemnări asupra realităților de acolo. Vom aminti în primul rînd cartea lui Geo Bogza: Meridiane Sovietice (Buc. ESPLA, 1953) în care cititorul află o bogăție de informații despre glorioasa capitală sovietică Moscova. Ascultînd clopotele turnului Spaski „strălucitul simbol al frumuseții și gloriei Moscovei”, autorul își amintește trecutul poporului rus care se împletește armonios cu măreția vieții sovietice, oglindită în „pădurea de macarale care, asemeni unei păduri, devătașe, îndreaptă Moscova spre anii ce vin”. Un tablou impresionant al acestei mari metropole, este redat și în capitolul Oceanul aerian, cu mii de avioane care vin și pleacă, asigurînd legăturile cu toate colțurile lumii.

Dacă trecerea prin Leningrad este prilejul unor în-suflețite evocări a zilelor din Octombrie 1917, în schimb călătoria în Georgia oferă prilejul unor descrieri pitorești, în care trecutul și prezentul se înlănțuie și se identifică, făcînd cunoscute cititorului frumusețea peisajului și bogăția naturală a acestor regiuni care au fost leagănul omenirii. Cartea lui Bogza este un poem omagial închinat hărniciei și vitejiei din totdeauna a poporului rus care și-a găsit în noua orînduire, adevăratul făgaș al vieții sale.

Volumul lui Victor Birlădeanu: Aerul tare al munților (București, Cartea Rusă, 1954) este un amplu reportaj despre ritmul avîntat în care poporul sovietic construiește comunismul și în care apar reflectate îndrăznețele înfăptuiri ale omului sovietic. Sondele de

la Baku în plină activitate (Baku ieri și azi), colhozurile milionare din Moldova Sovietică Prin Moldova Sovietică, clădirile noi care au luat locul ruinelor de la Stalingrad și canalul Volga-Don care realizează visul poporului rus de a uni Marea Caspică cu Marea de Azov Pe cea mai nouă cale de apă a lumii, producția uimitoare a marelui combinat alimentar Mikoian, cel mai mare din Europa Un combinat al belșugului, expozitiile Muzeului istoriei și reconstrucției Moscovei, entuziasmul minerilor români care vizitează minele de la Stalino, Marea noastră universitate — iată numai câteva din caracteristicile vieții sovietice pe care reporterul le-a surprins pe viu și pe care redându-le în descrieri evocatoare, ne face să iubim Uniunea Sovietică, să privim cu încredere dezvoltarea forței sale, să admirăm pe omul sovietic și să dorim să învățăm cât mai mult din munca lui.

În anul 1954 trei scriitori români au străbătut Uniunea Sovietică. Ei sînt: Petru Dumitriu, Lucia Demetrius și Ion Vițner. Rezultatul acestei călătorii au fost trei cărți cu note de voiaj, a căror lectură oferă un larg orizont asupra Uniunii Sovietice, asupra realizărilor de-acolo și asupra condițiilor de trai.

Petru Dumitriu în *Pentru demnitatea și fericirea omului* (Buc. Editura de Stat pentru literatură politică, 1954) povestește ce a văzut cu prilejul acestei călătorii, mărturisindu-și convingerea că realizările unei țări „care în 1917 suferea de înapoierea în care o ținușe regimul țarist”, ne arată și nouă, cetățeni ai Republicii Populare Române, ce pași uriași poate face și poporul nostru, mergînd pe drumul pe care a mers și merge Uniunea Sovietică. Scriitorul își propune să scoată în evidență înalta concepție ce domnește acolo, despre demnitatea omului, în care scop atenția lui se oprește în mod special asupra condițiilor de muncă și asupra traiului în general al oamenilor sovietici. El poposește într-un colhoz din munții Urali unde se lucrează cu mașini electrice ce ușurează efortul fizic al omului, vizitează gigantul industrial Uralmaș cu zeci de mii de muncitori și cu o largă apli-

cație a automatizării, trece pe la hidrocentrala subterană de la Lacul Sevan din R.S.S. Armeană, cu numeroase turbine, motoare și aparate, dar deservită numai de doi oameni, admirînd progresele realizate pentru asigurarea unor condiții de muncă civilizate.

Dar grija pentru om nu se limitează la viața lui în producție, ci tot atît de mult și înafara ei. Scriitorul a stat de vorbă cu muncitori, a culegerat stadioanele de sport, cinematografele, teatrele, magazinele de alimente, a urmărit viața culturală și artistică, a vizitat școlile și universitățile, s-a amestecat printre copiii din creșe și cămine, iar tot ce a văzut l-a dus la concluzia că oamenii sovietici au o trăsătură de caracter comună: „mîndria de a aparține unei societăți centrate pe grija pentru demnitatea și fericirea omului”.

În *Marea noastră prietenă* (Buc., Editura de Stat pentru literatură politică, 1954) Lucia Demetrius se vedește un călător atent care surprinde tot ce este mai semnificativ în viața harnicului popor sovietic. Din orașul erou Stalingrad ne redă nu numai partea spectaculoasă a orașului renăscut — clădiri noi, împodobite cu statui și ornament artistic — dar și epopeea tot atît de grandioasă a muncii de refacere pe care o desăvîrșesc stalingrădenii și în care vădesc aceleași însușiri eroice pe care le-au arătat și în zilele grele ale războiului. Cu același interes pentru realizările omului sovietic, vizitează Lucia Demetrius Expoziția Agricolă Unională, unde se vede oglindit înaltul nivel al agriculturii și producției colhoznice, al fabricilor de mașini și unelte, al sectorului creșterii animalelor etc. Pe „ogoaare de aur” întîlnește colhoznici în casele cărora găsește toate atributele unui trai fericit și îmbelșugat. Concluzia nu poate fi decît una: „Forța omului sovietic, a patriei sovietice, marea noastră prietenă, ne dă un sentiment de securitate, un imbold neasemănat spre muncă creatoare”.

Ca mai toți călătorii care descind pentru prima oară la Moscova și iau contact cu viața tumultuoasă a acestui centru metropolitan cu peste 7 milioane de locuitori, cri-

tical Ion Vitner are și el sentimentul că „Moscova este uluitoare prin faptul că străbătându-i străzile, străbați nu un oraș, ci câteva, adunate de-a lungul secolelor, avînd fiecare specificul și pitorescul său”. Cartea lui Ion Vitner *Pămîntul prieteniei* (Buc. ESPLA, 1954) ar putea tot atît de bine să fie un ghid turistic prezentat într-o formă literară, în care cititorul e purtat să vadă tot ce Moscova are mai mare, mai atrăgător, mai interesant. Marile așezăminte, clădirile de valoare arhitecturală, muzeele, catedralele și bisericile cu trecut istoric, mausoleul lui Lenin, minunatele realizări urbanistice care schimbă aspectul capitalei de la o zi la alta, clădirile gigantice în construcție, marile uzine de la marginea orașului, universitatea Lomonosov, magazinele înțesate de cumpărători, locuințele confortabile și primitoare ale moscoviților, nimic nu scapă atenției și curiozității scriitorului-călător. Notele din orașul Gorki care evocă figura lui Lenin, cele din Leningrad cu descrierea activității culturale a Casei Pușkin, evocările ce le trezește orașul-martir Kiev, contactul cu colhozurile fruntașe — iar în lăuntru acestor notații, prezentarea caracterului specific al omului sovietic — iată cît de diverse sînt aspectele ce se desprind din lectura acestei cărți de călătorie.

Anul 1958 ne-a adus cîteva cărți noi ale unor scriitori romîni care și-au strîns în volum impresiile de călătorie în U.R.S.S. Vom începe cu cartea romancierului Cezar Petrescu *Însemnări de călător-Reflecții de scriitor* (Buc. Cartea Rusă, 1958) care este o vastă oglindire a Țării Socialismului sub aspecte multiple, începînd cu cele de ordin social și economic pînă la cele de ordin cultural-artistic. Cezar Petrescu a fost oaspetele Uniunii Sovietice în trei rînduri și a avut cum singur mărturisește „contactul direct, nemijlocit, cu realitățile succesive în timp și în creșterea lor”. Acest lucru rezultă și din compararea notelor pe care scriitorul le-a făcut în prima călătorie în 1940, cu cele din 1956 și 1957. Experiența de jurnalist și scriitor a autorului la care se adaugă și însușirile unui călător pătruns de aviditatea cunoașterii, îi dau posibilitatea să constate cît este de deosebită viața popoului sovietic, față de viața altor popoare. Notele lui Cezar Petrescu ne poartă prin Kiev, prin Leningrad și Moscova, iar atunci cînd revine după zece ani pe aceste meleaguri, rămîne uluit de transformările care s-au produs în acest scurt interval. Ultima dată, în 1957, vizitează Moscova ca invitat al Festivalului Mondial al Tineretului, cînd are prilejul să-și noteze că aici tinerii din

lumea întreagă se simt ca în patria lor, fiindcă aici e „patria viitorului și a vieții”.

În partea a doua a lucrării sale, Cezar Petrescu aduce reflecțiile sale competente asupra bogatei literaturi ruse și sovietice, dezvoltând o amplă informație și relatări critice despre clasicii ruși Gogol, Saltikov-Scedrin, Turgheniev, Dostoievski, Tolstoi, Cehov ca și asupra scriitorilor care au însuflețit literatura sovietică începând cu Gorki, Al. Tolstoi, Șolohov, Leonid Leonov.

Dar dacă scriitorii noștri în trecere prin U.R.S.S. au rămas impresionați de frumusețile capitalei și ale marilor orașe, dacă ei s-au oprit cu interes asupra vieții noi care pulsează pretutindeni, dacă au privit cu ochi cercetători ceea ce se petrece în mine și uzine, în fabrici și laboratoare, pe ogoarele colhoznice, pe șantierul care transformă natura și o dau în folosința omului, nu e mai puțin adevărat că, investigațiile lor de călători s-au întins și în alte domenii de observație. Unora din acești călători le-a atras atențiunea viața nouă a popoarelor sovietice a căror istorie s-ar putea spune că începe abia de la Marea Revoluție încoace. Bucurându-se astăzi de deplină libertate și de drepturi egale în marea familie sovietică, aceste popoare au izbutit să-și dezvolte uimitor de repede însușirile lor specific naționale și să se avînte cu toată puterea în marele efort al construcției comuniste.

Recent au apărut la noi două cărți care aduc în paginile lor o bogată informație despre viața poporului cazah și a poporului gruzian. Cartea lui Al. Sahighian *De la Tian Șan la munții de jasp* (Buc, Cartea Rusă, 1958) este rodul unei interesante călătorii în R.S.S. Kazahă. Este prima carte, care într-un mod mai larg pune în contact pe cititorul român cu realitățile acestei țări situată la 5000 kilometri de noi, fără odinioară evocată și cunoscută numai de geografi. Aflăm astfel că, Alma Ata, capitala republicii, a devenit dintr-un orașel cu căsuțe de lemn, un oraș strălucitor, cu teatre, parcuri, școli, redacții de ziare și edituri în care pentru prima dată se tipăresc cărți

în limba poporului cazah. Dincolo de capitală, bogatele cîmpuri agricole, imensele imase cu animale crescute după metode înaintate, minele din Karaganda, oțelăriile din Tamir Tau, combinatul chimico-miner din Kara Taum toate acestea dovedesc mărețele realizări ale acestei țări. Anii puterii sovietice au alungat pentru totdeauna imensele pustietăți, primitivele iurte, bii susținători ai ignoranței și superstițiilor, neștiința de carte și traiul nomad al păstorilor fără cămin. E o carte care prezintă imaginea unui popor chemat la viață și care-și făurește fericirea cu propriile sale mâini și cu ajutorul frășesc al celorlalte popoare sovietice.

Același scop informativ și evocator și l-a propus și Victor Kernbach în cartea sa *Țara dintre zăpezi și portocali* (Buc. Cartea Rusă, 1958), consacrată unei lungi călătorii cu nenumărate popasuri interesante în Georgia. Pe ăutor l-au atras cu pasiune urmele trecutului, monumentele unor epoci istorice glorioase, tradițiile pline de pitoresc ale gruzinilor, legendele lor fermecătoare, măreția naturii, dar în același timp nu i-au rămas necunoscute și succesele pe care oamenii muncii din Georgia le obțin în lupta pentru făurirea vieții noi. Cu deosebire insistă autorul asupra înfloririi culturale realizată în anii sovietici și care se traduce printr-o activitate multiplă de ordin artistic, prin difuzarea de cărți în mare număr, și prin dezvoltarea învățămîntului. Viața nouă în colhozul Bologvati ne arată, de altfel, în ce direcție merg preocupările acestui popor care-și face din muncă și cultură drumul către o viață fericită.

Cine vrea să cunoască cum s-a desfășurat sub puterea sovietică renașterea popoarelor, odinioară subjugate, și cine vrea să afle lucruri interesante despre trecutul și prezentul oamenilor muncii din Georgia, trebuie neapărat să citească lucrarea lui Kernbach, plină de avînt liric.

Incheiem această serie cu cartea lui Tudor Arghezi *Din drum* (Buc. Cartea Rusă, 1958) care este, cea mai nouă carte românească despre U.R.S.S. În vara anului 1956, academicianul Tudor Arghezi a vizitat

Uniunea Sovietică în cadrul delegației care a preluat tezaurul artistic românesc, predat spre păstrare în Rusia în anii primului război mondial și înapoiat acum guvernului român. Cartea reunește o culegere de articole publicate în presa noastră, în care autorul își comunică impresiile cu care a venit din această călătorie, prezentând punctul de vedere al unuia din cei mai înzestrați oameni de cultură de la noi. „Am intrat, spune Arghezi, într-un vast univers de miracole nebanuite” și începînd cu această mărturisire, însemnările sale sînt rodul unor observații fine prin diferitele locuri vizitate. Infăpturile din Moscova sau urmele luptelor revoluționare din Leningrad, îi sugerează nu numai măreția poporului sovietic, dar și lupta lui constantă pentru pace și prietenie între popoare — și în deosebi prietenia poporului sovietic cu poporul român care „ne învață mai mult decît mileniiile trăite”.

Ca literat Arghezi se interesează și de fenomenul literar „Ilya Ehrenburg”, („Mesaj către Cehov”) după cum îl atrag și problemele culturale. La Moscova a stat trei ore în teatrul de păpuși a lui Obrazțov asupra căruia face observații pline de tîlc artistic.

Impresiile lui Tudor Arghezi, care are o optică specială de a surprinde și de a reda cele văzute, nu pot fi povestite; ele trebuie citite și consemnate așa cum el însuși o cere ca „ecoul unui entuziasm de bucurie”.

Bibliotecarii noștri, în sarcina cărora intră și popularizarea mărețelor înfăptuiri din Uniunea Sovietică, vor trebui să dea o atenție deosebită și acestor cărți, organizînd pe marginea lor acțiuni care să le facă larg cunoscute, contribuind astfel la cimentarea prieteniei dintre poporul nostru și marele popor sovietic.

UN ÎNDRUMĂR PREȚIOS MUNCA DE DOCUMENTARE

MOLDOVEANU V.

Folosirea bogatei experiențe a U.R.S.S. în organizarea centrelor noastre de documentare și a bibliotecilor tehnico-științifice-departamentale și de întreprinderi, s-a caracterizat printr-un puternic avînt al științei și tehnicii din țara noastră. Pentru sprijinirea mărețelor acțiuni de industrializare socialistă a țării și de colectivizare, în speță pentru introducerea tehnicii celei mai avansate și perfecționarea organizării muncii, s-a înființat la 1 ianuarie 1949, după modelul unităților centrale de documentare ale departamentelor din U.R.S.S. și al activității lui „Gosudarstvennie Tsentralnie Politehniceskaia Biblioteka”, Institutul de Documentare Tehnică — I.D.T. Creat inițial

ca institut de documentare al Ministerului Industriei s-a ocupat ulterior cu documentarea din toate ramurile industriei, agriculturii etc. După exemplul centrelor de documentare din Uniunea Sovietică, I.D.T.-ul își propune sarcina de a urmări și procura pentru necesitățile de documentare ale industriei și agriculturii noastre, materialul nou tehnico-științific apărut în întreaga lume, de a prelucra și sistematiza din punct de vedere bibliografic aceste materiale, de a organiza schimbul de experiență și propaganda tehnico-industrială de masă, de a forma cadre de documentaliști, îndrumînd unitățile de documentare ale departamentelor și întreprinderilor.

În anul 1950, după exemplul bibliotecii centrale a Ministerului Transporturilor din U.R.S.S., iar în 1951, după modelul lui „Gosudarstvennaia Tsentralnaia Meditsinskaia Biblioteka — Ministerstva Zdravoohranenia”, a luat naștere Institutul de Documentare Feroviară — inițial Casa Tehnicii C.F.R. — și Centrul de Documentare Medicală. De asemenea, bibliotecile tehnice centrale departamentale în U.R.S.S. au constituit în anii următori ghidul pentru crearea și a altor centre de documentare din R.P.R. Astfel, în anul 1954 a fost creat Centrul de Documentare al Industriei Petrolului și Chimiei, iar în 1957 Centrul de Documentare Tehnică al Ministerului Construcțiilor și Materialelor de Construcții. Pe aceleași baze se trece la organizarea diferitelor centre și institute de cercetare și proiectare a diverselor departamente, precum și la reorganizarea bibliotecilor tehnice din întreprinderi.

O importantă contribuție în acest domeniu o constituie folosirea experienței sovietice la organizarea documentării științifice din țara noastră. După crearea, în anul 1948, a Academiei Republicii Populare Române, munca celei mai mari bibliotecii științifice din țară a fost pusă pe baze noi, luându-se ca model Biblioteca Academiei de Științe de la Moscova și Leningrad. De asemenea, organizarea rețelei de biblioteci și a muncii de documentare a filialelor, bazelor și institutelor de cercetări din întreaga țară, se face prin aplicarea creatoare a experienței Academiei de Științe a Uniunii Sovietice, fiindu-se seama de specificul țării noastre.

În același sens trebuie menționată activitatea unităților Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor din R.P.R., A.S.I.T., care se desfășoară pe baza experienței organizației „Vsesoiuznoie Injenerno-Tehniceskaiia Obșcestva-VNITO” din U.R.S.S.

Fără a insista asupra specificului fiecărui centru sau institut de documentare amintit mai sus și asupra instrumentelor și metodelor de muncă trebuie să amintim totuși că activitatea lor s-a bazat pe schimbul de experiență și legătura directă cu unitățile corespunzătoare din U.R.S.S., procurarea și

traducerea materialelor sovietice mai importante și organizarea unor strânse relații de colaborare prin convenții tehnico-științifice.

Pentru a ilustra volumul și importanța schimbului de experiență cu unitățile de documentare similare din U.R.S.S. vom cita, ca exemplu, câteva date statistice din activitatea celui mai mare centru de documentare științifică din țara noastră, Biblioteca Academiei R.P.R. Pe baza convențiilor sale tehnico-științifice și a relațiilor de schimb, Biblioteca Academiei R.P.R. este astăzi în legătură directă cu 624 centre de documentare și mari biblioteci științifice și tehnice din Uniunea Sovietică. Este important de amintit că, din acestea, un număr de 54, îl reprezintă numai unitățile mari — de importanță unională sau republicană — cu profil general tehnico-științific ca: Institutul de Informare Științifică de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., Biblioteca V. I. Lenin”, cele două biblioteci centrale ale Academiei de Științe a U.R.S.S. de la Moscova și Leningrad, Biblioteca Academiei de Medicină din U.R.S.S., majoritatea bibliotecilor centrale departamentale din Uniunea Sovietică, marile biblioteci ale academiilor și institutelor de cercetări republicane ș. a.

Schimbul curent de documentație, fie sub formă de cărți, reviste etc., sau microfилme, fotocopii etc., fie sub formă de documentație prelucrată — cercetări documentare, proiecte etc. — formează obiectul unei intense și permanente activități, nu numai a Bibliotecii centrale a Academiei R.P.R., dar și a celorlalte unități din rețeaua ei ca: Institutul de Fizică Atomică, Centrul de Cercetări Metalurgice, Institutul de Cercetări Agronomice, etc. Valorificarea experienței sovietice pe baza schimbului reciproc de documentație și de experiență constituie o caracteristică a tuturor centrelor de documentare din R.P.R. De exemplu, Centrul de Documentare al Industriei Petrolului și Chimiei are încheiate convenții cu Institutul de Informare Științifică de la Moscova, cu Biblioteca Academiei de Științe a U.R.S.S. și cu alte numeroase unități de documentare departamentale din Uniunea Sovietică.

O altă formă a sprijinului sovietic în munca noastră de documentare tehnico-științifică o reprezintă materialele pe care anumite instituții și centre de documentare sovietice le pun la dispoziție centrelor noastre, constituind valoroase instrumente de informare. Amintim în acest sens **Institutul de Informare Științifică de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S.**, **Biblioteca Academiei de Științe a Uniunii Sovietice**, **Biblioteca de Stat pentru Literatură Străină** și alte institute similare. Instrumente ca **Referativnii Jurnal** cu nenumăratele sale serii — prezentând în mod prompt, critic și foarte competent literatura de specialitate din întreaga lume, **Bibliograficeskii ukazatelei statei v inostrannih jurnalah**, ghidurile sovietice de documentare și alte asemenea prețioase publicații sînt indispensabile oricărui cercetător, documentalist etc. din R.P.R. Pentru a ilustra în mod concret acest lucru, să folosim un exemplu — de pildă, cel al instrumentelor de informare științifică din domeniul medicinei. Pentru orice cercetător de la noi din acest domeniu, folosirea unor instrumente referative privind dezvoltarea medicinei în întreaga lume ca **Balsana Meditinskaia Entiklopedia**, **Meditinskoie Referativnoie Jurnal**, sau **Sistematiceskii ukazatelei statei inostrannih jurnalah** etc., publicații de prezentare critică a realizărilor contemporane pe scară mondială ca: **Sovremennie Problemi Onkologhii**, **Sovremennii Problemi Tuberkuloza**, **Voprosi Patologhii**, **Voprosi Onkologhii**, **Sovetskoie Meditinskoie Referativnoie Obozrenie** cu diferitele sale serii — **Sovetskaia Meditina**, **Uspehi Sovetskoie Meditini**, **Vestnik Akademii Meditinskih Nauk S.S.S.R.**, lucrările Academiei de Medicină a Uniunii Sovietice, a diferitelor academii și institute de cercetări republicane, constituie încă o formă concretă a sprijinului acordat de oamenii de știință și documentaliștii sovietici, cercetătorilor noștri. Tot ca exemplu putem cita neprețuitul ajutor pe care ni-l dau ghidurile de documentare sovietică între care se numără lucrarea lui I. K. Kirpiceva: **Bibliografia v pomișci noucinoi rabote**. Leningrad, 1958, cu o bogată sursă de

izvoare bibliografice-documentare în orice domeniu.

Exemplu al sprijinului sovietic în această muncă sînt cataloagele colective. Concluziile teoretice ale muncii de întocmire a cataloagelor colective în U.R.S.S., precum și practica întocmirii unor publicații ca **Svodnii biulleten novih inostrannih knig postupivșih Jurnalov v krupneși biblioteki S.S.S.R.**, **Svodnii katalog innostranoi naucinuh jurnalov** ș. a., ne-au ajutat în stabilirea planului de întocmire a cataloagelor colective necesare muncii de documentare din R.P.R., plan ce se află în prezent în curs de realizare. Terminarea **Repertoriului general al periodicelor științifice străine aflate în principalele biblioteci din R.P.R.**, continuat prin ediții anuale de creștere și prin **Repertoriul abonamentelor curente**, realizarea **Catologului colectiv al cărții străine aflate în R.P.R.** continuat prin buletinul privind intrarea cărților străine noi, precum și întocmirea **Catologului colectiv al fondului național de publicații**, vor deveni instrumente foarte valoroase pentru munca de documentare din R.P.R.

Nu poate fi trecută cu vederea valoroasa contribuție a documentaliștilor sovietici în rezolvarea unor principale probleme din cadrul planurilor noastre cincinale, cum ar fi electrificarea, crearea noilor ramuri ale industriei noastre de mașini (proiectarea uzinelor de tractoare, autocamioane, troleibuze, mașini-unelte etc.), proiectarea unor giganti ai producției noastre: **Hydrocentrala „V. I. Lenin“** de la Bicz sau a diverselor uzine și combinate etc., proiectarea **Institutului de Fizică Atomică** al Academiei R.P.R. etc. Toate acestea constituie exemple vii și grăitoare ale puternicului sprijin sovietic acordat țării noastre din punct de vedere tehnico-științific, cit și în ceea ce privește colaborarea în domeniul muncii de documentare.

La aproape un deceniu și jumătate de fructuoase realizări ale țării noastre după mărețul act istoric de la 23 August 1944, trebuie să recunoaștem deschis că experiența Uniunii Sovietice a constituit și constituie un neprețuit îndrumar și sprijin în munca noastră de documentare.

LITERATURA AGRICOLĂ SOVIETICĂ

Ing. C. V. ROSKE

Uniunea Sovietică a devenit în ultimii ani țara care editează cea mai mare cantitate de literatură agricolă din lume — cărți, broșuri și reviste.

În U.R.S.S. lucrările de editare sînt concentrate și împărțite între cele două edituri mari pentru publicații agricole, Editura de Stat pentru Literatură Agricolă (Selhozgiz) — care editează cărți — și editura Ministerului Agriculturii — care editează periodice, afișe, albume etc. În afară de acestea, literatura agricolă cunoaște lumina tiparului și datorită zecilor de edituri republicane, regionale și de ținuturi, care publică lucrări legate mai ales de specificul regiunii respective. În sfîrșit, trebuie aici amintit și rolul foarte mare pe care îl are presa academică — publicațiile academiilor de științe agricole din Uniunea Sovietică, care, în majoritatea lor, apar și cu rezumate în alte limbi.

În ultimii trei ani, numai Editura Selhozgiz a editat peste 3.600 de titluri de cărți agricole, al căror tiraj a depășit cifra de 60.000.000 exemplare.

Cît privește Editura Ministerului Agriculturii, care a luat ființă încă din anul 1932 — a cunoscut anul trecut un volum de activitate de 141 milioane foi de tipar, pentru anul acesta, planul fiind încă 30% mai ridicat.

Principalul loc în activitatea acestei edituri îl ocupă publicațiile periodice. Aici se editează un număr de 38 de reviste agricole al căror tiraj — la o singură apariție — este de 1.400.000 exemplare.

Revistele agricole sovietice, cuprind prin tematica lor cele mai diferite ramuri ale agriculturii. De pildă, pentru activul colhoznic se editează într-un tiraj de peste 150.000 exemplare revista științifică-populară

„Producția colhoznică“. O serie de reviste sînt destinate tratării teoretice a problemelor, adresîndu-se colaboratorilor științifici din ramura respectivă. Astfel este cazul unor periodice ca *Ingrășămintele și recolta*, *Selecția și producerea semințelor*, *Creșterea animalelor*, *Hidrotehnica și ameliorațiile*.

Unele sînt destinate chiar specialiștilor din diferitele ramuri ale sectorului vegetal și animal. *Cartoful*, *Cultura bumbacului*, *Inul și cinapa*, *Porumbul*, *Creșterea porcilor*, *Creșterea oilor*, *Avicultura*, *Apicultura* și multe altele.

Pentru informarea reciprocă cu privire la lucrările de cercetări în instituțiile științifice agricole, se editează *Culegere de informații agricole străine* și de anul trecut începînd *Revista internațională de agricultură*, care apare totodată și în alte limbi ale țărilor membre ale C.A.E.R.-ului.

Pentru crearea literaturii agricole de masă lucrează anual, numai în cadrul editurii Ministerului Agriculturii din Moscova peste 10.000 de colaboratori științifici, specialiști, fruntași și inovatori în producția agricolă.

Experiența mare în crearea literaturii agricole de masă, a dat posibilitatea stabilirii cerințelor față de ea. Conținutul literaturii de masă trebuie să rezolve din plin problemele curente ale dezvoltării agriculturii, să oglindească experiența înaintată și cuceririle științei, care merită să fie aplicate pe scară largă în producție.

*

În ultimii zece ani, limba rusă a pătruns mult în masele largi din țara noastră, acest fapt realizîndu-se mai ales prin nenumăratele cursuri gratuite de învățare a limbii care s-au organizat atît la orașe cît și la sate. Lucrul acesta a permis și permite folosirea

pe scară tot mai largă a literaturii de specialitate sovietică, chiar prin contactul personal al fiecărui cercetător în parte.

Bibliotecile din cele peste 100 de Institute și stațiuni de cercetări agronomice, hortiviticole, zootehnice, de mecanizare și electrificare a agriculturii și-au îmbogățit în mod considerabil fondul de publicații de specialitate prin cărțile și periodicele sovietice ce au intrat în număr tot mai mare în patrimoniul lor.

Trebuie găsite mijloace și posibilități ca și în bibliotecile din sectorul socialist al agriculturii să pătrundă cu mai multă ușurință și într-o măsură mai mare ca pînă acum publicațiile sovietice de specialitate.

În scopul acesta trebuie avute în vedere publicațiile cu caracter științific-popular ca **Mica bibliotecă a colhozului** (Selhozghiz) sau broșuri care descriu experiența în muncă a inovatorilor în producție și a celor mai bune gospodării — publicații care apar sub denumirea **Experiența înaintată în agricultură**. De asemenea, pot fi de mare folos afișele editate de Ministerul Agriculturii ca Sfatări agrotehnice pentru Colhozuri și Sovhozuri, Sfatări zoo-veterinare și altele.

Pentru schimb de experiență în organizarea producției se pot recomanda monografiile colhozurilor, a sovhozurilor și stațiilor

de mașini și tractoare. Cît privește cercul larg de specialiști din agricultură pot afla ultimile noutăți în revista **Știința și experiența înaintată în agricultură**, care apare într-un tiraj de peste 100.000 exemplare și a pătruns pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.

Biblioteca Institutului de Cercetări Agronomice, datorită lărgirii schimbului de publicații cu străinătatea, poate oferi astăzi — aproape fără excepție — toate publicațiile de specialitate sovietice spre consultare celor interesați. Astfel, numai în prima jumătate a anului acesta, numărul titlurilor de periodice de agricultură și din domeniile auxiliare ce au venit din U.R.S.S. se ridică la aproximativ 200. Institutul are schimb regulat de publicații cu toate instituțiile care sînt puse în slujba agriculturii și publică realizările obținute.

Oamenii de știință din țara noastră apreciază la justa lor valoare publicațiile de specialitate sovietice; astăzi, în țara noastră ea și în lumea întreagă, nenumărate edituri traduc cărțile — și chiar revistele sovietice, care apar în zeci de limbi, știința sovietică fiind cunoscută astfel pînă departe peste hotarele țării.

Ș T I R I

● Biblioteca comitetului științifico-tehnic de pe lângă Consiliul de Miniștri din R.S.S. Azerbaidjian, desfășoară o bogată activitate de popularizare a cărților despre chimie și tehnologie. Lunar apare un buletin informativ al bibliotecii care într-o rubrică „Tehnologia chimică” anunță noile cărți despre tehnologia sintezei organice. Secția bibliografică a întocmit un fișier „Chimia și tehnologia materialelor sintetice” care este permanent completat cu cărțile noi care apar în limba azerbaidjiană, rusă și alte limbi. Fișierul se bucură de mare succes.

La sfîrșitul lunii a mai avut loc o adunare a lucrătorilor din bibliotecile tehnice, discutîndu-se referatul „Industria chimică din Azer-

baidjian și sarcinile bibliotecilor tehnice”. Cu această ocazie s-a ținut și o expunere bibliografică asupra cărților chimice.

La centrul de îndrumare bibliografică a secției de împrumut se dau consultații permanente despre cărțile privind producția materialelor sintetice. A fost de asemenea întocmită o listă de recomandare cu tema: „Materiale sintetice din petrol și gaze”.

Bibliotecile tehnice din întreprinderi și din institutele științifice popularizează de asemenea cărțile despre industria chimică prin expoziții, expuneri bibliografice, iar pentru agitatori și propagandiști se pun la o parte cărțile respective.

Sărbătorirea Lunii Prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE în bibliotecă

Ca în fiecare an de la eliberarea Patriei, poporul nostru sărbătorește și anul acesta Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, care precede cea de a 41 aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În răstimpul acestei luni festive, vor avea loc numeroase și variate manifestări menite să popularizeze strălucitele succese ale popoarelor sovietice, pe tărîmul economic, industrial, agricol, științific, al învățămîntului, artei și literaturii etc. Se înțelege, că în această acțiune bibliotecarii noștri sînt chemați să aducă partea lor de contribuție, legată de răspîndirea cărților care oglindesc mărețele înfăptuiri din Țara Socialismului și prietenia sovieto-romîna.

În cele ce urmează vom prezenta cîteva din preocupările bibliotecii regionale București și a bibliotecii ARLUS din Capitală în cinstea și în cursul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Planurile pentru întîmpinarea acestei sărbători, au fost întocmite de cele două biblioteci, orientîndu-se după tematica stabilită de către Consiliul General ARLUS și aplicarea la cerințele și specificul bibliotecilor respective.

O amploare deosebită a dat biblioteca regională din București pregătirii acestei sărbători în cadrul celor 55 de biblioteci de casă, care prin specificul lor sînt chemate să răspîndească cultura prin carte în cartierele cele mai mărginașe ale raionului Grivița Roșie. În colaborare cu cercurile ARLUS din cartier, s-a întocmit încă din luna septembrie planul de acțiune al bibliotecilor de casă, prin ședințe pregătitoare pe cartiere (6 la număr). Cu această ocazie a fost expusă importanța Marii Revoluții Socialiste din Octombrie indicîndu-se bibliotecarilor voluntari mijloacele cu ajutorul cărora vor trebui să răspîndească operele care oglin-

desc mărețul eveniment, folosind pentru aceasta forme cît mai eficace și în special cercurile de citit.

În acest scop bibliotecile de casă au fost aprovizionate cu o serie de cărți care au fost citite în colectiv, dintre care amintim 10 zile care au zguduit lumea de John Reed. Astfel, în casa bibliotecarei Nicolau Lucia, unde funcționează biblioteca de casă nr. 36 citirea a fost urmată de o discuție vie. Această bibliotecă, este de altfel cu cea mai mare circulație de cărți. S-au mai citit cartea **Bun găsit, Aurora** de A. Nevolin, care se adresează tineretului, **Asaltul Palatului de Iarnă** de L. Saveliev, precum și cartea **Povestea unei mame** de A. G. Vaida.

În afara lecturilor, bibliotecile de casă s-au ocupat și cu informări din presă, folosind articole publicate în legătură cu mărețea sărbătoare. Articole ca **Marea prietenie**, din ziarul „Romînia liberă“, **Prieteni pe veci** din ziarul „Scînteia“ ș. a. au fost ascultate și discutate de numeroși locuitori ai raionului Grivița Roșie. În fruntea acestei acțiuni se situează bibliotecara Kovaci Ghizela, în casa căreia vin peste 200 de cititori, dintre care mulți au luat parte activă la discuții. Citirile colective se fac săpătămînal. De obicei, ele au fost precedate de o scurtă introducere și explicații în legătură cu importanța și rezultatele Marii Revoluții, insistîndu-se asupra prieteniei dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice.

O acțiune de proporții mari a fost organizarea unui concurs după metoda „Cine știe cîștigă“, la care au fost invitați să participe cititorii tuturor bibliotecilor de casă. Întrebările concursului cu tema **Chipuri de femei din istoria popoarelor** s-a referit la un număr de 17 personalități feminine, în

La biblioteca de casă nr. 19 din raionul Grivița Roșie.

frunte cu Jeny Marx, Nadejda Krupskaia, Marie Curie, Eugénie Coton, eroinele poporului nostru Ana Ipătescu, Ecaterina Varga, Donca Simo, Olga Bancic, Ecaterina Teodoroiu, ș. a. Femeile din cartier manifestau un interes deosebit pentru această acțiune. Un mare număr din ele au cerut cărțile, afirmându-și dorința de a participa în calitate de concurenți. În vederea unei cît mai bune reușite biblioteca regională a stat la dispoziția participanților prin îndrumări, astfel că la 5 noiembrie, data fixată pentru desfășurarea concursului, cititorii bibliotecilor de casă să fie bine pregătiți. Biblioteca regională a acordat o atenție specială pregătirii bibliotecilor de casă ca ele să poată lua parte cu o contribuție cît mai activă în organizarea concursului. Mulți bibliotecari, apreciind importanța concursului și-au luat angajamentul să intensifice munca lor și să atragă un număr cît mai mare de participanți. Acțiunea s-a pregătit cu sprijinul Comitetului raional de femei Grivița Roșie.

În planul secției bibliotecii mobile a bibliotecii regionale mai figurează organizarea unei seri literare și o seară de poezie închinată prieteniei cu Uniunea Sovietică și Marelui Octombrie. Reușita acestei acțiuni a reclamat o intensificare a agitației vizuale exprimată mai ales în expoziții și vitrine de cărți.

În ceea ce privește activitatea metodică și bibliografică, Luna Prieteniei a prilejuit bibliotecii regionale o ocazie nimerită de a-și îmbunătăți munca și în acest domeniu. Astfel s-au întocmit și s-au trimis celor 19 biblio-

teci raionale, trei bibliografii însoțite de explicații și îndrumări metodice, pe temelie: Prietenia Romîno-Sovietică de-a lungul veacurilor, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie oglindită în literatură și Dezvoltarea literaturii în anii de democrație populară. Punerea în aplicare a acestor acțiuni a fost îndrumată și controlată pe teren cu ocazia deplasărilor lucrătorilor bibliotecii regionale.

În general, în întreaga regiune București, cele mai multe din acțiunile culturale, organizate în cursul Lunii Prieteniei, sînt susținute cu ajutorul cărților. În raionul Vidra, deschiderea festivă a noului cămin cultural, s-a făcut cu sprijinul bibliotecii, sub îndrumarea organizației de partid. În programul festiv a figurat o conferință intitulată *Literatura care vorbește despre socializarea agriculturii în U.R.S.S.*, urmată de recomandări de cărți. La Slobozia Mare, cu ocazia deschiderii oficiale a Lunii Prieteniei, biblioteca a participat cu o expoziție tematică, expunînd cărțile legate de tematica revoluției și a construirii socialismului în Uniunea Sovietică. La Răcari, cu ocazia seminarului raional premergător Lunii Prieteniei, s-au dat îndrumări bibliotecarilor sătești cum să pregătească și să organizeze manifestări cu cartea cu ocazia acestei sărbători.

O acțiune de mare amploare cu care se va încheia sărbătorirea Lunii Prieteniei va fi un concurs organizat la Buftea în rîndurile muncitorilor fabricii de bumbac și în rîndul sătenilor cu tema: *M. Șolohov, romancier*. Pregătirile acestei manifestări s-au făcut cu

Seara literară organizată de biblioteca A.R.L.U.S.

foarte multă atenție și minuțiozitate. Biblioteca a luat măsuri să asigure distribuirea unui număr suficient de cărți și să folosească stația de radioamplificare pentru o amplă popularizare a acțiunii. Participanților care au cerut să fie înscriși la concurs li s-au distribuit și date bio-bibliografice privind viața și opera marelui scriitor sovietic, precum și materiale cu aprecieri critice asupra creației literare a lui M. Șolohov. O problemă centrală a concursului va fi analiza eroilor romanului **Pământ deștelenit**.

Pentru a stimula buna pregătire a concurenților, biblioteca a reușit să asigure în înțelegere cu conducerea fabricii de bumbac, prime în obiecte. Concursul va fi condus de către actorul Arcadie Donoch de la Teatrul Nottara, care va asigura desfășurarea lui la un nivel artistic ridicat.

La biblioteca ARLUS tradiționalele manifestări de masă săptămânale care se desfășurau în intervalul 7 octombrie — 7 noiembrie 1958 au fost consacrate mărețelor înfăptuiri din Uniunea Sovietică, organizate la nivelul tineretului din școli. Pe întreaga perioadă a Lunii Prieteniei Româno-Sovietice au fost prevăzute în plan un număr de 5 acțiuni dintre care prima a fost o conferință urmată de proiecții cu subiectul **În preajma marii sărbători care leagă poporul român de popoarele U.R.S.S.**

A doua acțiune a fost o expunere bibliografică cu tema **Succesele uriașe ale U.R.S.S. în știință și tehnică**. Acțiunea a fost însoțită de o expoziție de cărți, care a oferit bibliotecarilor posibilitatea de a alege cărțile cele mai potrivite pentru cititorii de vîrstă școlară. Discuțiile care au avut loc după conferință și în legătură cu cărțile expuse au evidențiat progresele uriașe realizate în toate domeniile de către poporul sovietic și care constituie o garanție pentru pacea lumii întregi.

Roadele colaborării între țara noastră și U.R.S.S., precum și **Viața fericită a copiilor în Marea Țară a Socialismului** au constituit temele acțiunilor următoare. Prin pregătirile făcute biblioteca a asigurat participarea unui mare număr de copii și tineri.

În cadrul acestui articol ne vom opri cu deosebire asupra seriei literare consacrată temei **Copii eroi ai literaturii sovietice** și care datorită bunei pregătiri s-a bucurat de mult succes.

Partea nouă în această acțiune este faptul că dezvoltarea temei în fața participanților a fost încredințată unui elev din rândurile cititorilor. În acest scop biblioteca s-a adresat școlii medii mixte „Spiru Haret” solicitînd recomandarea unui conferențiar. Dirigintele clasei a VII-a a ales pe elevul Eduard Rusieki, căruia i-a revenit sarcina de a face prezentarea cărții **Zoia și Șura de Liuba Kosmodemianskaia**.

Înainte de a vorbi despre carte, conferențiarul a prezentat și câteva date despre autoarea cărții, amintind întâmplările triste din viața ei în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, cînd a pierdut pe cei doi copii ai ei, care sînt eroii cărții prezentate. Copiii le-a plăcut foarte mult cum colegul lor a expus rezumatul cărții, recurgînd totodată la lectura unor fragmente din carte atunci cînd a fost nevoie să sublinieze anumite fapte, ca de pildă momentul cînd i se comunică mamei, că Tania din articolul „Pravda” este identică cu Zoia fiica ei, aflînd astfel de moartea ei eroică, sau convorbirea mamei cu fiul ei Șura, care îi mărturisește că a bănuit tragicul deznădămint pe care l-a avut sora lui din clipa cînd a citit pentru prima oară articolul din „Pravda” dar n-a vrut să-i spună, ca să n-o îndurereze. Alegerea fragmentelor citite au vădit din partea conferențiarului-elev o bună orientare și pricepere. Aceste însușiri le-a relevat cu prisosință și la concluziile trase, cînd a pus în fața copiilor pilda tinerilor eroi, îndemnîndu-i să ia exemplu de la ei pentru comportarea lor în viață.

După expozeu, bibliotecara Enache Maria a mulțumit tînarului conferențiar, precum și dirigintelui clasei a VII-a care s-a preocupat de pregătirea elevului.

Sîntem convinși că tinerii care au participat, au plecat de la această manifestare cu o bogată experiență și cu impresii de neuitat despre figurile de eroi ale poporului sovietic.

TINERETUL COMSOMOLIST *in sprijinul activității bibliotecare*

O sarcină măreață și nobilă stă acum în fața tineretului comsomolist din Uniunea Sovietică: intensificarea activității pentru ridicarea nivelului cultural al tineretului. În acest scop a fost pornită o largă ofensivă pentru amenajarea cluburilor, bibliotecilor și școlilor, pentru îmbunătățirea conținutului activității instituțiilor cultural-educative.

Aplicînd cu succes indicațiile lui Lenin de a învăța continuu și perseverent, cel de-al XIII-lea Congres al Comsomolului a adresat tineretului comsomolist o înflăcărată chemare în care se spune: „Ne vom însuși cu perseverență învățăturile științei, vom crește constructori convingși ai comunismului care își iubesc măreața lor patrie, care știu să apere cinstea și slava ei”.

De asemenea, cel de al XIII-lea Congres al Comsomolului a aprobat inițiativa valoroasă a organizațiilor comsomoliste din regiunile Kaluga și Voronej și din Republica Autonomă Bașkiria care au organizat acțiuni interesante în vederea participării comsomoliștilor și a tineretului în general la ofensiva pentru ridicarea activității cultural-educative.

În acest an, la 29 octombrie s-au împlinit 40 de ani de la înființarea Comsomolului Leninist. Acest eveniment a fost sărbătorit de tineretul sovietic și de către întregul popor care se mîndrește cu comsomolul, detașament de frunte al tinerilor constructori ai comunismului, ajutor de nădejde al partidului comunist.

Pentru sărbătorirea mărețului eveniment, cluburile împreună cu activul bibliotecilor au organizat diferite manifestări. De pildă, au fost organizate seri cu tema: **Comsomolul — fiu glorios al partidului**. Cu acest prilej s-a trecut în revistă eroica activitate a comsomolului în cei 40 de ani de la în-

ființarea sa. La aceste seri au fost invitați veterani ai războiului civil, participanți la Marele Război pentru Apărarea Patriei care luînd cuvîntul, au scos în evidență curajul și eroismul de care a dat dovadă tineretul în cele două războaie. Tot cu acest prilej au fost organizate expoziții de cărți închinată faptelor vitejești ale tinerilor comsomoliști atît în viața de toate zilele cît și în război.

În cadrul ofensivei pentru ridicarea nivelului cultural, multe cluburi și case de cultură organizează seri intitulate „miercurea și joia tineretului”. Aceste acțiuni se pregătesc împreună cu organizațiile comsomoliste. Iată, de pildă, o astfel de seară închinată temei **Cele cinci decorații ale comsomolului leninist**. Cu acest prilej s-a vorbit despre marile realizări ale comsomolului și au fost organizate expoziții de cărți și fotografii care înfățișează diferitele etape ale luptei comsomolului. O altă seară a fost dedicată temei: **Patria nu va uita numele lor**, cu care ocazie au fost evocate figurile eroilor Uniunii Sovietice, Alexandru Matrosov, Zoia Kosmodemianskaia, Liza Cealkina, membrii tinerii gărzi, precum și alți tineri care și-au sacrificat viața pentru patrie. O expoziție de cărți cuprinzînd lucrările scrise despre viața și activitatea acestor tineri a completat cu succes această acțiune.

De o bogată participare s-a bucurat și seara literară intitulată **Așa s-a călît oțelul**. În cadrul acestei seri a fost vizionat mai întîi filmul, după care au fost citite fragmente din lucrările lui N. Ostrovski.

La orice întreprindere din raionul Okteabr, regiunea Rostov se pot afla lucruri interesante în legătură cu activitatea comună a bibliotecii „A. P. Cehov” și organizațiilor comsomoliste. De fapt, această prietenie a început în urmă cu doi ani, cînd biblioteca

și comitetul executiv raional au organizat împreună o consfătuire cu cititorii asupra cărților **Jurnalul și scrisorile lui F. G. Dzerjinski** și **Povestiri despre Dzerjinski** de I. Gherman. La această consfătuire au luat parte și numeroși tineri care au ascultat cu interes amintirile unui vechi bolșevic, tovarăș de muncă a lui Dzerjinski. În cadrul consfăturii 8 tineri și-au arătat impresiile în legătură cu cele două cărți care au format obiectul consfăturii. Aceeași bibliotecă a organizat împreună cu comitetul executiv raional comsomolist 4 conferințe despre Lenin cu ocazia cărora au fost amenajate expoziții de cărți și au fost prezentate expuneri bibliografice. Această acțiune nu s-a oprit însă aci. Biblioteca împreună cu organizația comsomolistă au hotărât să adâncească popularizarea operelor lui Lenin și, în acest scop au întocmit un plan de lectură care cuprindea 7 lucrări închinată vieții și activității marelui Lenin. Pentru a se asigura reușita acțiunii a fost editată și o chemare către cititori în care se arată că comitetul executiv al comsolului împreună cu biblioteca „A. P. Cehov” au organizat lectura planificată a cărților privind viața și activitatea lui V. I. Lenin

În cinstea celei de a 40-a aniversări a Comsolului Leninist a organizat o mare expoziție de cărți și 16 expuneri bibliografice care au fost ținute atât în cadrul bibliotecii cât și în școli tehnice, fabrici și uzine. De asemenea, biblioteca acordă un important ajutor propagandiștilor sovietici la pregătirea referatelor, a conferințelor și convorbirilor. La rândul lor organizațiile comsomoliste ajută la o mai largă popularizare a cărții, la sporirea numărului cititorilor.

Și tineretul din raionul Salsk de pe Don și-a întocmit un plan pentru ridicarea nivelului cultural. Această inițiativă a fost apoi preluată și de tineretul din celelalte raioane ale regiunii Rostov. Raionul Salsk numără câteva biblioteci importante și mai multe biblioteci mobile. Cu toate acestea comsoliiști din întreprinderi și colhozuri au hotărât să-și organizeze propriile lor biblioteci. Astfel, comsoliiști de la autobaza raionului și-au creat o bibliotecă cu aproape 2000

de cărți. De asemenea, și biblioteca raională desfășoară o mai largă popularizare a cărții în rândurile tineretului. În ultimul timp biblioteca împreună cu comitetul raional comsomolist a organizat o seară cu tema: Tineri absolvenți, mergeți să munciți, patria se va mândri cu voi, precum și o conferință asupra cărții lui V. I. Lenin **Sarcinile uniunilor tineretului**.

Tineretul comsomolist din Republica Auto-nomă Bașkiria a întocmit de asemenea un plan de activitate culturală pe doi ani în cadrul ofensivei culturale pe întreaga Uniune. Cu acest prilej s-au pregătit planuri comune de activitate ale tineretului comsomolist din întreprinderi și comisiile culturale sindicale. Un loc important, printre obiectivele acestor planuri, îl ocupă munca cu cartea. Dînd viață acestei sarcini, colectivul Casei de Cultură a orașului carbonifer Kumer-Tau și-a propus să ajute tineretul în formarea unor biblioteci personale. În acest scop au fost organizate standuri cu cărți care au avut drept rezultat vînzarea unor cărți în valoare de peste 10.000 ruble.

Biblioteca Casei de cultură Kalinin a amenajat de curînd o secție de împrumut pentru tineret asigurînd în felul acesta condițiile unor mai bune îndrumări a lecturii tinerilor. De asemenea, colectivul bibliotecii a întocmit un afiș ilustrat cu titlul: **Ce cărți trebuie să cuprindă biblioteca personală a comsolistului**.

În regiunea Riazan, tineretul — sub conducerea comsoliiștilor — a construit 40 de cluburi, 18 colțuri roșii și biblioteci sătești. Nu de mult în satul Perikal, raionul Ribov a fost inaugurat un club cu o capacitate de 450 de locuri, o sală de conferințe cu 150 locuri, instalație completă pentru cinematograf, precum și o bibliotecă cu depozit, secție de împrumut și o sală de lectură cu 75 locuri.

Iată cum înțelege tineretul comsomolist din Uniunea Sovietică să răspundă chemării înflăcărâte a celui de al XIII-lea Congres al Comsolului cu privire la intensificarea activității pentru ridicarea nivelului cultural al tineretului.

CONSFĂTUIRI PRIN CORESPONDENȚĂ

Bibliotecarii noștri, urmînd exemplul celor din Uniunea Sovietică, au introdus încă de acum cîțiva ani, metoda consfătuirilor cu cititorii. Ele sînt un mijloc eficace pentru o mai bună aprofundare a conținutului unei cărți, prin confruntarea părerilor dintre cititori și totodată un prilej de clarificare a multor probleme prin participarea la consfătuire a autorului cărții, sau a specialiștilor din domeniul respectiv.

Deosebit de interesante au fost consfătuirile organizate pe centre de comune sau pe raioane, la care participă de obicei cititorii de la consfătuirile organizate în satele sau comunele respective. Prin numărul mare de cititori, al organizațiilor de masă pe care le atrag, aceste consfătuiri iau caracterul unei mișcări de masă în propaganda cărții.

Din experiența căpătată pînă acum, bibliotecarii noștri știu, că de buna lor organizare, de îndeplinirea unor serii întregi de condiții, care nu sînt însă totdeauna ușor de realizat, depinde reușita unor astfel de consfătuiri.

Spre deosebire de o consfătuire organizată în cadrul unei singure biblioteci, pentru pregătirea căreia este necesar să se facă lecturi în cercurile de citit, să se dea consultații, să se recomande articole de critică apărute asupra cărții alese pentru consfătuire și să se organizeze expoziții, la consfătuirile intercomunale sau interraionale, este nevoie și de alte pregătiri și măsuri speciale, cum este cazarea și transportul participanților în satul sau orașul unde s-a fixat locul consfătuirii.

Pentru a înlătura aceste piedici materiale, bibliotecile din Uniunea Sovietică au început să organizeze consfătuiri cu cititorii prin corespondență. De pildă biblioteca raională

din Ardonsk, unde problema principală a raionului era crearea unei baze furajere, a organizat împreună cu ziarul „Lenin”, o consfătuire pe tema: O bază puternică de furaje — cheazășia unei înalte productivități a animalelor.

Consfătuirea a fost condusă de o comisie formată din responsabilul bibliotecii raionale, un reprezentant al ziarului raional și zootehnicianul principal al fermelor din Ardonsk.

Această comisie a întocmit un plan care prevedea pregătirea bibliotecarilor de la sate. Aceasta a constat în lămurirea importantelor unei astfel de consfătuirii, precum și în mobilizarea bibliotecarilor pentru ca aceștia să atragă pe toți lucrătorii de la ferme să participe la consfătuire. Totodată, în ziarul local, cit și la bibliotecă au apărut anunțuri despre consfătuire, a cărei desfășurare s-a fixat pentru o durată de trei luni, lansîndu-se apeluri pentru o cit mai mare participare a oamenilor la consfătuire. De asemenea, s-au comunicat temele în jurul cărora se vor purta discuțiile, precum și o listă a cărților legată de temă.

După aceasta, bibliotecarii și-au desfășurat activitatea obișnuită pregătirii unei consfătuirii, organizînd lecturi în grup, discuții, expoziții de cărți. Participanții la aceste consfătuiri au trimis bibliotecii raionale scrisori în care își spuneau părerile lor despre cărțile citite. Aceste scrisori erau supuse comisiei care alegea pe cele mai importante și care apoi erau publicate în ziarul raional.

Materialele apărute în ziar au fost discutate în majoritatea fermelor.

După expirarea termenului fixat pentru desfășurarea consfătuirii, comisia analizînd

toate scrisorile primite, a tras concluziile care au fost de asemenea publicate în ziar.

Alte biblioteci, ca de exemplu cele din Leningrad organizează consfătuiri prin corespondență în felul următor: cartea aleasă pentru consfătuire are înăuntrul ei un caiet în care cititorii își scriu părerile.

Aplicind această metodă, biblioteca T.E.T. —12 din Moscova a organizat o consfătuire asupra cărții „Zori asupra Moscovei“ de Nikulina. Ea a procedat în felul următor: la început a împărțit cititorilor cartea care cuprindea o invitație pentru ca aceștia să-și depună în scris părerea. S-au strâns astfel la bibliotecă, odată cu înapoierea cărții multe aprecieri, dar inconvenientul era că ele nu erau cunoscute de ceilalți participanți la consfătuire. Pentru a remedia această lipsă, biblioteca a apelat la ziarul local, care a tipărit cele mai interesante păreri. Bibliotecara a colecționat apoi toate aceste materiale tipărite, întocmind cu ele mape, pe care le distribuia odată cu cartea, celorlalți cititori.

Toate părerile cititorilor au fost trimise autorului care a publicat apoi o scrisoare de răspuns către aceștia, fiind de acord cu unele critici și respingînd altele. Cele mai interesante materiale tipărite și unele din părerile cititorilor, precum și răspunsul autorului cărții au fost apoi aranjate sub formă de afiș și expuse în sala de împrumut a bibliotecii.

Am enumerat doar cîteva exemple, de felul cum bibliotecile din Uniunea Sovietică folosesc această metodă a popularizării căr-

ții în mase. Dornici de a-și îmbogăți mereu formele de muncă în scopul unei mai bune difuzări a cărții, ei dau dovadă de noi inițiative, de perfecționări în muncă. Consfăturile cu cititorii, prin corespondență dau posibilitatea atragerii unui număr mare de oameni și pot cuprinde întinderi mari, cum ar fi chiar un raion întreg.

Pentru bibliotecarii noștri, care doresc să aplice această metodă, le dăm sfatul ca mai înainte de a organiza astfel de consfătuiri să-și asigure unele condiții, necesare reușitei lor. Astfel, o condiție esențială este cointeresarea unor specialiști — critici de artă, în cazul unei consfătuiri pentru o carte de beletristică — oameni de știință, tehnicieni sau ingineri cînd alegem o temă științifică — care să facă parte din comisia pentru organizarea consfătuirii, asigurînd prin aceasta un nivel înalt acțiunii. Asigurarea colaborării cu ziarul local este de asemenea foarte interesantă. Prin el, în afară de faptul că toți cititorii pot lua cunoștință de părerile diferite asupra cărții, se ține treaz interesul pentru participarea la consfătuire.

Un alt aspect pe care bibliotecarii noștri nu trebuie să-l uite, este că astfel de consfătuiri cer multă și migăloasă pregătire. Avantajele pe care le oferă consfăturile cu cititorii prin corespondență sînt atât de mari încît desigur că acest gen de consfătuiri va găsi mulți adepți în rîndurile bibliotecarilor noștri, dornici de a-și îmbunătăți munca, urmînd exemplul bibliotecarilor sovietici.

ȘTIRI

● Anul acesta cu prilejul sărbătoririi naționale de eliberare a poporului chinez, muncitorii tipografiei San-u din Pekin și-au luat angajamentul să termine în cinci luni Dicționarul pentru țărani, care cuprinde 5000 de cuvinte și 6000 de expresii.

De asemenea Editura populară pentru literatură a realizat un record scoțînd un număr de 88 de titluri într-un interval de numai o săptămînă.

● La Pekin s-a deschis recent o expoziție de cărți și ilustrații rare. Printre exponate se menționează o ediție rară de 42 pagini cuprinzînd muzica de cameră tipărită în timpul dinastiei Kîi (1115—1234), apoi 63 de volume cu manuscrise ale enciclopediei întocmite în timpul dinastiei Min (1368—1644), precum și 46 volume cu ilustrații la povestirile cunoscute sub numele de Liao Cia Ci-i din timpul dinastiei Cin (1644—1911).

In zilele concursului

Z. PANTELEEVA

*inspector șef al Direcției culturale
regionale din Vologod*

Concursul unional al instituțiilor cultural-educative continuă. Multe cluburi și biblioteci caută să-și îmbunătățească munca, atrăgînd în cadrul colectivelor ajutoare noi, în special în rîndurile tineretului.

Vom povesti despre activitatea rodnică a bibliotecii nr. 1 din Cerepovț, regiunea Vologod.

Începînd chiar cu localul, se vede atenția bibliotecarilor față de cititori. În camere comode și plăcute stau mese pentru lectură, împodobite cu flori. Afișele expuse pe pereți vorbesc despre succesele economiei și culturale obținute în acest oraș, în anii puterii sovietice. Cataloge bine întocmite dau posibilitatea vizitatorilor să-și aleagă cartea de care au nevoie.

Fondul de cărți al bibliotecii se ridică la peste 67.000 volume. Ea e abonată la multe periodice. Dintre cei 10.000 cititori, jumătate sînt muncitori.

Răsfoind materialele bibliotecii, te convingi că o atenție deosebită se acordă deservirii metalurgiștilor.

Biblioteca consideră ca o datorie a sa, ajutarea — prin toate mijloacele — a muncitorilor. Pentru aceștia se amenajează expoziții de cărți pe diferite meserii. Se întocmesc albume de tăieturi din ziare privind economia raionului, se organizează discuții asupra cărților tehnice, întîlniri cu inovatorii. O mare parte a constructorilor sînt deserviți la locul de muncă. În întreprinderi, în secții, există mai mult de 30 biblioteci mobile, ale căror cărți sînt schimbate cu regularitate.

În sala de lectură și la secția de împrumut sînt amenajate panouri speciale care anunță pe cititori despre noutățile din tehnica construcțiilor, despre propuneri de raționalizări și invenții în domeniul metalurgiei, sînt afixate de asemenea materialele de recomandare cu titlul **Aplicați-le în sectorul vostru de muncă**. Pentru a îndruma mai bine lectura muncitorilor, biblioteca a trecut la deservirea pe grupe a acestora. Au fost afixate de asemenea, liste în care sînt enumerate cărți cu titlul „In specialitatea dvs. găsiți la bibliotecă următoarele cărți”. De multe ori se organizează seri de întrebări și răspunsuri, închinată noilor succese ale tehnicii.

Bibliotecarii vizitează des căminele constructorilor. Acolo ei organizează lecturi în colectiv, expuneri asupra cărților despre metodele avansate de muncă, organizează de asemenea consfătuiri cu cititorii. Nu de mult s-a organizat la căminul zidarilor o seară cu tema: **Cum ne ajută cartea tehnică**. În prezent se pregătește pentru această grupă de cititori o consfătuire asupra cărții **Experiența zidarului A. M. Pivanov**. De multe ori se organizează aci lecturi și expuneri asupra revistelor „Tehnica molodeji” (Tehnica tineretului), „Znanie-sila”, (În știință stă puterea), cărți despre problemele prețului de cost și a căilor de reducere a lui. Legătura strînsă cu constructorii, a contribuit la completarea colectivului bibliotecii cu muncitori, maiștri, tehnicieni și ingineri. În timpul pauzelor aceștia organizează în brigăzi și secții discuții despre noile cărți și ce se poate aplica în muncă.

Astfel, la construcții-montaj, maestrul Stepanov a organizat o discuție asupra cărții lui A. Filipov, **Brigada complexă la montarea fundațiilor din blocuri mari**. Bibliotecarii au recomandat membrilor colectivului să discute cu muncitorii cartea lui P. K. Balatiév, **Munca la beton și beton-armat**. În urma acestui lucru s-au organizat discuții pe marginea cărții în legătură cu munca la beton și a măsurilor de protecția muncii.

Alexandrov — instalator de apă și lăcătuș, Kokorin — maestru la secția furnale, Golovin — secretarul organizației de bază a trustului de construcții sînt ajutoare active ale bibliotecii.

Nu de mult a apărut cartea inovatorului V. K. Stoumov **Metode avansate în construcții** în care se expune experiența brigăzii complexe de mecanizaatori ai turnării betonului, fierari și dulgheri de cofraje. Autorul a donat bibliotecii 30 de exemplare. Bibliotecarii și-au propus ca fiecare constructor să cunoască experiența descrisă în carte. Biblioteca acordă multă atenție și cititorilor din alte întreprinderi, ca fabrica de confecții și celelalte arteluri din oraș.

Întîlnirile cu acești muncitori au loc nu numai în bibliotecă, ci și în cămine și secții. În cele 6 luni ale concursului s-au ținut 33 de conferințe și referate, 12 conferințe cu cititorii, 11 discuții asupra cărților noi, 17 seri literare și 1365 de lecturi în colectiv și discuții.

În sala de lectură a bibliotecii funcționează un lectorat permanent. Aceștia au organizat conferințe despre opera lui Gorki, Pușkin, despre făuritorul statului socialist V. I. Lenin, despre revoluționarul I. V. Bașkin, despre situația internațională și multe altele. În fața cititorilor vorbesc de multe ori activiști ai comitetului orașenesc de partid și ai sovietului orașenesc. Astfel, tov. Savonov, președintele sovietului orașenesc a ținut conferința **Construcția de locuințe din orașul Cerepovș**, iar tov. Stepanovski, activist al comitetului orașenesc de partid a ținut conferința **Orașul nostru după 40 de ani**.

Pentru toate acțiunile de masă, biblioteca organizează expoziții, afișe și fișiere. Expo-

zițiile de cărți se schimbă la 10—15 zile, pentru ca fiecare cititor să poată lua cunoștință de cărțile noi. Temele expozițiilor sînt diferite: **Patria noastră azi și mîine**, U.R.S.S. în lupta pentru pace, Aceasta se va făuri în 1958.

Un loc însemnat îl ocupă expunerile bibliografice. Ele se transmit de multe ori prin rețeaua locală de radioficare sau se țin la școli și teatre. De un succes deosebit s-au bucurat expunerile **Impresii din strănătate**, **Noutățile științei și tehnice**, **Ce să fiu**.

Cel mai important, însă, este faptul că toate acțiunile sînt legate de problemele vieții, de sarcinile actuale.

S-a îmbunătățit mult față de anul trecut propaganda cunoștințelor naturii și ateiste. Sînt planificate expuneri bibliografice lunare, discuții, lecturi în colectiv, liste de recomandare și expoziții de cărți. În sala de lectură s-a ținut conferința **Prejudecățile și superstițiile religioase**.

Interesantă a fost conferința **Așa se merge spre stele**, iar multe întrebări au fost puse de participanți la seriile organizate pe teme: **Omul în cosmos**, **Principiul organizării sateliților artificiali ai pămîntului etc.**

În legătură cu anul geofizic internațional, biblioteca a amenajat expoziții de cărți cu teme ca: **O fereastră în univers**, **Există oare viață pe planeta Marte?** și altele.

Răspunzînd la hotărîrea din mai 1958 privind dezvoltarea industriei chimice, biblioteca a organizat o expoziție mare cu tema: **Chimia în slujba omului**, iar împreună cu casa de cultură orașenească pregătește o seară de întrebări și răspunsuri pe aceeași temă.

În legătură cu aniversarea a 40 de ani a comsomolului, biblioteca popularizează cărțile despre educația comunistă și eroismul în muncă al comsomoliștilor. În cinstea acestui jubileu au loc cele mai diferite seri literare, expuneri bibliografice, lecturi în colectiv și discuții.

Pentru tinerii muncitori au fost organizate discuții asupra cărților care contribuie la educarea tineretului în spiritul internaționalismului, a dragostei față de carte, față de muncă, față de colectiv, la modestie și

prietenie. Printre acestea se numără Soarta unui om de Mihail Șolohov, Un an de viață de A. Ceaikovski, Familia Nalivaiko de F. Kravcenko și nuvela Primăvara mea de V. Ciubakovas. Diverse grupuri de tineri participă la acțiunile de masă. Astfel, la căminul tinerilor constructori a avut loc cu succes consfătuirea Comsomoliștii — inimi fierbinți.

Muncitoarele de la artelul „Krasnii Tkaci” (Textilistul roșu) au participat la consfătuirea cu tema: Cartea mea preferată.

În rîndurile tineretului se organizează de asemenea convorbiri pe teme: Ce să fiu, Pentru binele poporului, Tineretul despre comsomol, Numele lor trebuie să fie cunoscut de către toți comsomoliștii.

Lecturile pe care le organizează bibliotecarii în zilele de duminică în Parcul de cultură și odihnă sînt închinare problemelor moralei și ale comportării. La dispoziția vizitatorilor parcului, stau ziare, reviste și cărți noi.

În cinstea celei de a 40-a aniversări a Comsomolului au fost întocmite mai multe expoziții de cărți. În șase luni biblioteca a împrumutat 5500 de cărți despre comsomol și tineret.

Se apropie cel de-al III-lea Congres al scriitorilor sovietici. Biblioteca a început să se pregătească pentru acest eveniment; se organizează noi fișiere, se adună de la cititori păreri despre cărți, iar împreună cu casa de cultură s-a organizat o seară de poezie.

Anul acesta s-au organizat la bibliotecă două cercuri literare, ai căror participanți studiază cele mai bune opere literare.

Legătura permanentă cu cititorii, purtarea plină de atenție față de cerințele lor a contribuit la crearea unui activ mare, format din 200 de persoane. Printre aceștia se numără lectori, referenți, echipe care merg să adune cărțile de la cititorii întirziați, 80 de colportori de cărți etc.

În colectivul bibliotecii, sub conducerea responsabilei Elisabeta Mihailovna Torgovana, fiecare bibliotecar muncește cu abnegație în postul lui modest, dar nobil, servind astfel cauza educării comuniste a oamenilor muncii.

Credem că la terminarea concursului uni-onal biblioteca va ocupa locul ce i se cuvine.

Dupa redista „Bibliotekar” nr. 9. 1958.

ȘTIRI

● Secția orientală a Bibliotecii germane de Stat s-a îmbogățit cu o ediție completă, Tripitaka — tibetană în 150 de volume editată la Tokyo-Kyoto în anii 1956—1958 (The Tibetan Tripitaka, Peking Edition. Ed. by Daisetz T. Suzuki).

Deosebita valoare bibliotecară a acestei ediții, constă în faptul că fiind legată după modelul volumelor europene, poate fi folosită mult mai ușor decît cele două mari culegeri Kanjur și Tanjur, tipărite sau în manuscris pe foi volante folosite pînă acum în bibliotecă. Cuprinsul fiecărui volum dă titlurile operelor conținute întrînsul cu caracterele

alfabetului tibetan și sanscrit, iar titlurile chinezești cu semnele chinezești.

Volumul 151 va cuprinde un index general al operei.

Această ediție este indispensabilă pentru studii orientale și prin faptul că în viitor, ea va servi drept sursă de citate în lucrările cercetătorilor. Pentru secția orientală a bibliotecii, este deosebit de importantă achiziționarea acestei noi ediții, căci pînă acum nu avea la dispoziția ei nici măcar ediția Tanjur, ci doar o ediție foarte necitează Kanjur. Multe ediții ale acestei lucrări, rare chiar înainte de război, s-au pierdut.

Activitatea bibliotecilor în lunile de iarnă

STEFAN GRUIA

Director al Direcției Bibliotecii din Ministerul
Învățământului și Culturii

Activitatea bibliotecarilor de masă nu cunoaște perioade de vacanță sau campanii. Cartea este necesară și își îndeplinește rolul în fiecare anotimp, atât în toil muncilor agricole, cit și în serile lungi de iarnă. Totuși lunile de iarnă oferă posibilități deosebite pentru lărgirea și intensificarea cititului la sate. Anul acesta există condiții deosebit de prielnice pentru a ridica nivelul activității tuturor bibliotecilor la nivelul celor fruntașe.

În pragul acestei ierni pornim la muncă cu exigențe sporite, cu exigențe care corespond condițiilor create pentru munca cu cartea la sate. Peste 30% din centrele de comună au o bibliotecă sătească, cu un bibliotecar salariat. Îmbunătățirea componenței cadrelor din bibliotecii în urma introducerii noii salarizări și cursurile de calificare organizate în vara aceasta, permit ca cei peste 1.200 de bibliotecari din aceste bibliotecii, împreună cu cei 10.000 bibliotecari voluntari de la sate să realizeze cerința „cartea în mâna fiecărui sătean”, Fiecare țaran sau țarancă muncitoare, tânăr, elev, să fie atras în rîndurile cititorilor bibliotecilor sau în cercurile de citit. Realizarea acestei cerințe va fi contribuția bibliotecarilor la uriașa operă de transformare socială a statului. Și nu numai contribuția bibliotecarilor de la sate, ci și a celor din bibliotecile regionale, raionale și bibliotecile școlare, din mediul rural.

Numai astfel, bibliotecarii își vor îndeplini rolul de propagandiști și agitatori în această perioadă de prefaceri mărețe, cînd cauza agriculturii socialiste a devenit cauza întregului popor.

Există forțe culturale suficiente, experiență și entuziasm pentru a ajunge la o asemenea cotitură în activitatea bibliotecarilor. Se impune însă, o justă orientare a acestor forțe și luarea unor asemenea măsuri organizatorice, care să le pună în acțiune în munca de pregătire a cărții la sate.

În curînd se va proceda la unificarea bibliotecilor școlilor elementare de 4 ani, cu cele ale căminelor culturale, creîndu-se o bibliotecă unică în sat. Aceasta va permite ca în fruntea bibliotecii satului, să fie un învățător sau profesor dintre cei mai bine pregătiți, ca întregul fond de cărți ce se găsește în sat să fie pus la dispoziția întregii populații. Această acțiune se va desfășura în următoarele 3—4 luni. Pînă atunci, este necesară numirea unui cadru didactic cu dragoste pentru această muncă care să conducă ambele bibliotecii.

Revine sarcina secțiilor de învățămînt și cultură ca de pe acum să desemneze și să întocmească evidența tuturor bibliotecarilor voluntari din raion, să se ocupe îndeaproape de inițierea lor în această muncă, organizînd pentru ei, împreună cu bibliotecarii sătești, seminarii la biblioteca raională.

În viitor, aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor unificate de la sate, se va face prin bibliotecile sătești, acestora din urmă revenindu-le și rolul de a îndruma și ajuta în muncă cadrele didactice care prestează munca de bibliotecar voluntar.

Trebuie să se procedeze de îndată la împărțirea răspunderii teritoriale a bibliotecilor sătești pentru îndrumarea muncii cu cartea în satele aparținătoare comunei respective și a celor din apropiere. Luînd

aceste măsuri organizatorice din timp, se va asigura cuprinderea întregii munci cu cartea în raion, justa îndrumare metodică din partea bibliotecilor raionale în timpul lunilor de iarnă. În acest fel, când se va proceda la contopirea bibliotecilor, bibliotecarii nu vor mai avea de îndeplinit decât unele formalități administrative minime.

Ca și în anii trecuți forma de bază în activitatea de masă a bibliotecarilor de la sate, vor fi cercurile de citit. Este necesar însă ca anul acesta să se dea acestor cercuri un mod de organizare și activitate mult mai încheat decât în trecut, asemănător cercurilor agrotehnice sau de cultură generală.

Este de dorit ca deschiderea cercurilor de citit să fie făcută festiv, de preferință în mijlocul lunii noiembrie și precedată de o vie agitație vizuală la căminul cultural, sfatul popular și în alte locuri de adunare a oamenilor din sat.

Metoda folosită în multe sate, de a marca cu tablite și anunțuri, casele în care funcționează cercuri de citit cu indicarea zilelor și orelor când se fac lecturile, a numelor lectorilor etc., trebuie extinsă în toate satele.

Trebuie salutată ca bine venită, inițiativa unor sfaturi populare și bibliotecari de a crea comitete de sprijin pentru organizarea, îndrumarea și patronarea cercurilor de citit, atrăgând în aceste comitete deputații comunei, președinta organizației de femei, secretarii organizațiilor U.T.M., intelectualii satului. Funcționarea unor asemenea comitete în fiecare sat, va asigura contribuția efectivă a tuturor organizațiilor și forțelor culturale din localitatea respectivă. Bune rezultate s-au obținut acolo unde răspunderea pentru buna funcționare a cercurilor de citit, a fost încredințată unor membri ai comitetelor de sprijin, care au urmărit respectarea programului de lectură și orariul cercului.

Bibliotecarii trebuie să se îngrijească din vreme de întocmirea programului cercurilor de citit, pe baza cunoașterii fondurilor lor de cărți și potrivit sarcinilor politice și educative a lecturii programate. Trebuie însă avut în vedere, mai ales pentru cercurile

de citit în care participă noi cititori, ca lectura să fie grațiată, să cuprindă alături de broșuri de propagandă destinate satelor, cărți agrotehnice și de popularizarea științei, și literatură corespunzătoare — povestiri, fragmente din operele clasicele noastre și scriitorilor contemporani.

Programul trebuie să cuprindă și lectura unor articole din ziare, din carnetul agitatorului, editat de comitetul regional de partid.

Bibliotecile regionale trebuie să elaboreze periodic programe tip pentru cercurile de citit, cu caracter de recomandare.

Este necesară realizarea unei strânse colaborări între activitatea bibliotecilor și a căminelor culturale, în așa fel încât munca cu cartea să fie legată organic de toate formele muncii cultural-artistice de masă.

Biblioteca trebuie să ajute manifestările culturale-artistice și să primească sprijinul acestor manifestări în forme corespunzătoare. În cadrul șezătorilor duminicale ce se țin la căminele culturale, să se acorde bibliotecarilor 10—20 de minute pentru a vorbi despre cititorii fruntași, a evidenția cele mai bune cercuri de citit și a prezenta noile achiziții ale bibliotecii. În programul căminelor culturale să se prevadă organizarea serilor literare, basmelor dramatice, ghicitorilor literare, concursurilor de recitări artistice, care prin formele lor atractive pot face mult în stimularea cititului. Programele brigăzilor artistice ar putea să conțină alături de toate problemele la ordinea zilei și cele legate de răspunderea și citirea cărților. La rindul lor bibliotecile vor trebui să acorde ajutor cercurilor artistice, agrotehnice și de cultură generală, brigăzilor artistice de agitație, prin procurarea materialului bibliografic necesar activității lor, a textelor și notelor muzicale, dacă e cazul chiar prin împrumutul interbibliotecar.

La completarea fondurilor de cărți a bibliotecilor de la sate, trebuie avut în vedere programul diferitelor cercuri, iar conducătorii acestor cercuri și conferențiarii trebuie să fie înștiințați că au posibilitatea de a împrumuta documentația necesară, dar inexistentă în sat, de la biblioteca raională sau regională.

Un alt aport pe care bibliotecile îl pot aduce în activitatea căminelor culturale, sau caselor raionale de cultură este completarea fiecărei conferințe cu recomandări bibliografice legate de subiectul expus.

Bibliotecarul trebuie să fie prezent la conferințe cu expoziții ale acestor cărți, pe care să le ofere cititorilor, în scopul completării cunoștințelor căpătate la conferințe.

În general, chiar pe plan regional sau raional, trebuie să se tindă la împletirea activității cu cartea cu celelalte forme ale muncii cultural-educative de masă. Bibliotecile regionale, împreună cu Casele regionale ale Creației populare, iar bibliotecile raionale cu Casele de cultură din localitate, trebuie să-și unească forțele pentru elaborarea unor materiale metodice, care să servească sub forma manifestărilor artistice propaganda cărții. De exemplu: textele pentru procesele literare, consfăturile cu cititorii, serile literare vor trebui să fie elaborate în comun de aceste instituții.

O condiție esențială pentru intensificarea cititului este asigurarea unor fonduri de cărți noi, variate, atractive. Pentru aceasta, trebuie executate în întregime prevederile bugetare alocate procurării de cărți și puse în funcțiune toate posibilitățile pentru suplimentarea acestor fonduri, care în toate regiunile sînt satisfăcătoare.

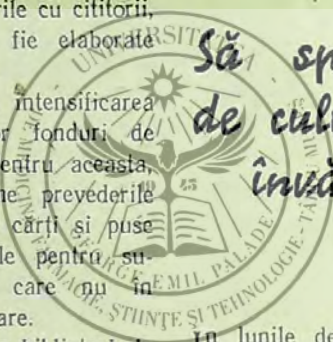
Să se extindă inițiativa unor biblioteci de la sate de a-și crea mijloace extrabugetare. Casele raionale de cultură și căminele culturale trebuie să țină seama de nevoile bibliotecarilor, repartizînd pentru procurările de cărți o cotă-parte, provenită din beneficiile realizate prin manifestările artistice.

O măsură bună care și-a găsit pe alocuri aplicarea, este organizarea standurilor de cărți la căminele culturale, sau casele raionale de cultură cu prilejul diferitelor manifestări artistice, stimulîndu-se astfel participanții să cumpere și să ofere cărți bibliotecii.

Experiența gospodăriilor agricole colective fruntașe din regiunea Constanța, care au alocat sume importante din fondurile lor culturale pentru procurarea de cărți pentru biblioteci și întreținerea materială a

acestora trebuie să fie extinsă și în celelalte regiuni.

Este cert că pentru a atrage la citit masa populației de la sate trebuie mobilizate toate forțele și rezervele disponibile. Ingeniozitatea bibliotecarilor și a cadrelor didactice, va găsi mai multe mijloace decît cele schițate în articolul de față, pentru a face ca slova tipărită să ajungă iarna aceasta în mîinile fiecărui sătean. Ar fi de dorit, ca la analiza încheierii concursului dintre bibliotecile de la sate, care va fi totodată și începutul unei noi întreceri între biblioteci, fiecare bibliotecar să poate raporta că a depășit limitele stabilite de lozinca „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor”.

*Să sprijinim cercurile
de cultură generală și
învățămînt agricol*

În lunile de iarnă există condițiile cele mai prielnice pentru desfășurarea unei bogate activități cultural-educative de masă, știut fiind că în această perioadă țărănimea muncitoare, are mai mult răgaz să participe la acțiunile ce se organizează în această direcție. În perioada lunilor de iarnă se bucură de o participare mai largă șezătoarele literare și artistice, conferințele, manifestările de masă cu cartea, care se țin de obicei, în cadrul căminelor culturale și al bibliotecilor de la sate, acțiuni care prin conținutul lor trezesc interesul țaranilor muncitori.

Una din formele eficace ale muncii cultural-educative de masă în timpul iernii s-a dovedit a fi și învățămîntul agricol, menit să contribuie la întărirea și consolidarea sectorului socialist al agriculturii, la generalizarea metodelor avansate de muncă și

combaterea practicelor învechite și dăunătoare în agricultură. În anul școlar 1957—58, s-au înregistrat însemnate succese în acest domeniu, majoritatea cercurilor agrotehnice axându-și planurile de învățământ pe realitățile agricole locale.

De aceea, nu este întâmplător că începutul lunilor de iarnă din acest an, coincide cu inițiativa Ministerului Învățământului și Culturii, privind organizarea învățământului de masă prin cercuri de cultură generală, avînd ca scop ridicarea nivelului de cultură generală și de ordin practic-gospodăresc al oamenilor muncii.

În vederea funcționării în cele mai bune condițiuni a acestor cercuri, Direcția Generală a Așezămintelor Culturale a elaborat tematici model, pentru diferite cicluri de lecții teoretice ca, de pildă, **Să ne cunoaștem patria, Fii ai patriei, deschizători de drumuri, Călătorie pe glob, Omul descoperă tainele naturii, Îngrijirea și educația copilului, Educația sanitară, Îndeletniciri practice, Sfaturi pentru gospodărie** etc., însoțite de ample bibliografii. În instrucțiunile privind organizarea și funcționarea învățământului de masă, se arată că tematicile mai pot fi întocmite și de unitățile care organizează cursurile, potrivit cerințelor și nivelului de pregătire a cursanților respectivi.

Multe dintre bibliotecile de la sate au și început să facă pregătiri pentru lunile de iarnă. În planul lor de muncă pe trimestrul IV, majoritatea obiectivelor propuse au fost legate de bunul mers al muncii cu cartea în această perioadă.

Spre deosebire de alți ani, anul acesta stau în fața bibliotecilor noastre de la sate noi și importante sarcini, ce decurg alături din necesitatea de a sprijini mai intens învățământul agricol de masă și bunul mers al cercurilor de cultură generală, formă nouă a muncii cultural-educative de masă.

Pentru o mai intensă sprijinire a învățământului agricol în atenția bibliotecilor sătești și a căminelor culturale, trebuie să stea, în primul rînd, grija pentru completarea și aprovizionarea la timp cu cărți care ilustrează superioritatea agriculturii so-

cialiste, succesele obținute de G.A.C.-uri, organizarea muncii în comun și în general cărți care tratează problemele deosebit de importante ale transformării socialiste a agriculturii. Din biblioteci nu trebuie să lipsească nici cărțile noi care descriu metodele avansate de cultivare a pămîntului, ca și acele cărți care combat practicile învechite înrădăcinate în mentalitatea unor țărani muncitori.

În ce privește cercurile agrotehnice, ele trebuie să ajute pe cursanți să dobîndească noi cunoștințe agricole și să-i învețe cum să introducă aceste cunoștințe în procesul de producție. Cu mult succes pot fi organizate expoziții de cărți legate de temele mai importante ale lecțiilor, ca de pildă: **Din experiența frunțașilor în agricultură, Să muncim pămîntul laolaltă. Să introducem metode avansate în cultivarea pămîntului, Să luptăm pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii,** ș. a.

Este bine, ca bibliotecarii să țină contactul cu cei care frecventează învățământul agricol, pentru a-i face cititori ai bibliotecii, împrumutîndu-le cu regularitate lucrările recomandate de bibliografia lecțiilor. Se pot organiza și citiri în colectiv ale unora din aceste lucrări, pentru o mai bună pregătire a cursanților.

Sarcini tot alături de importante revin bibliotecilor de la sate și în ceea ce privește sprijinirea cercurilor de cultură generală. În această privință se pot folosi metode cît mai variate, pentru popularizarea cărților recomandate de bibliografia fiecărei tematici a lecțiilor.

Rezultate frumoase pot avea acțiuni ca: **O călătorie pe harta lumii**, cu care prilej să fie recomandate cărți prezentînd aspecte din viața politică, economică și culturală a unor state și popoare ca, de exemplu, **Meridiane sovietice de Geo Bogza, Împărăția soarelui de Eusebiu Camilar, Străbătînd continente și oceane de Gh. Kublițki** ș. a. Pentru a oferi participanților o acțiune cu un conținut corespunzător, este bine să se apeleze la membrii corpului didactic din loca-

litate, profesori de istorie și geografie, care sînt în măsură a face prezentări adecvate.

O altă metodă sînt serile literare care pot fi consacrate scriitorilor noștri care au ogîndit în operele lor frumusețile patriei, viața nouă care se construiește azi sub conducerea partidului. Iată cîteva teme pentru asemenea manifestări de masă: P.M.R. conducătorul nostru în lupta pentru construirea socialismului, Să cunoaștem frumusețile patriei noastre, Oameni de seamă ai culturii rominești etc.

În întreg procesul de sprijinire a muncii cultural-educative de masă în perioada lunilor de iarnă, contează foarte mult orientarea și inițiativa bibliotecarilor. Recomandările pe care le dăm, li se pot alătura multe alte inițiative locale, avînd ca scop, îndeobște, sprijinirea învățămîntului agricol de masă și cercurile de cultură generală.

Pentru cît mai multe biblioteci sînt

Puțină vreme ne mai desparte pînă la închiderea concursului între bibliotecile satești, ale căminelor culturale, caselor de citit și colțurilor roșii din G.A.C. Inceput sub lozincă „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor”, acest concurs a urmărit îmbunătățirea activității bibliotecilor de la sate, astfel ca ele să devină adevărate centre de răspîndire a culturii socialiste, contribuind cu succes la ridicarea nivelului politic, cultural și profesional al oamenilor muncii de la sate.

Dacă facem o comparație între primul concurs al bibliotecilor căminelor culturale, deschis în anul 1950, care avea ca scop activizarea și stimularea bibliotecarilor de la sate în vederea găsirii celor mai potrivite metode de răspîndire a cărții în masele de

țărani muncitori și concursul actual, ne dăm seama că obiectivele acestuia din urmă constituie o dovadă a dezvoltării bibliotecilor noastre și a îmbunătățirii condițiilor prielnice, create în ultimii ani muncii cu cartea la sate.

Analiza primelor trei etape ale actualului concurs, arată o serie de realizări demne de relevat. Astfel, numai în primele trimestre ale acestui an, în majoritatea regiunilor numărul cititorilor și al cărților citite la sat, a crescut față de anul trecut. În regiunea Constanța, de pildă, de la începutul anului pînă la 30 iunie a. c., s-au înscris în bibliotecile de la sate 61273 cititori, dintre care 5564 muncitori și 30409 țărani muncitori, care au citit 228.419 cărți. În alte regiuni, cum e cazul la Hunedoara, unele biblioteci satești, din Teiuș, Sarmisegetuza, Ighiu, Petrești și altele, au reușit ca numai în 6 luni să atingă numărul de cititori și cărți citite, prevăzut pentru anul întreg. La multe biblioteci de cămine culturale cu activitate slabă, printre care cea din comuna Calu, raionul Piatra Neamț, care în anul 1957 a rămas mult în urmă, a reușit să înscrie în acest an — numai de la 1 aprilie a. c. — 273 cititori care au citit 721 cărți.

Preocuparea bibliotecarilor de a realiza obiectivele concursului, a făcut ca în numeroase locuri să se ivească inițiative noi, noi metode de popularizare a cărții în mase. Multe biblioteci satești au depășit numărul manifestărilor prevăzut de regulamentul de organizare a concursului, folosind și forme noi, cum ar fi convorbiri cu cititorii pe tema socializării agriculturii. Bibliotecile din regiunea Ploești au organizat asemenea convorbiri pe tema *Cine muncește în colectiv ciștigă*, iar în regiunea Iași s-au organizat concursuri, denumite *Cine știe, răspunde*, folosindu-se diferite teme agrotehnice.

Rezultatele obținute de către bibliotecile satești în îndrumarea bibliotecilor căminelor culturale și ale colțurilor roșii din G.A.C., dovedesc o nouă atitudine a bibliotecarilor față de munca cu cartea la sate. În această privință, unele biblioteci satești din regiunea Suceava, ca cele din comunele Vlădeni, Nîc-

șeni, Bucecea, Vama, Arbore și Todirești, pot fi date ca exemplu.

Succesele înregistrate de mulți bibliotecari în atingerea și depășirea obiectivelor concursului, întăresc convingerea că forma întrecerii este tot atât de eficace și în domeniul muncii cu cartea.

În actualul concurs a reieșit că, în special bibliotecile sătești, care în majoritatea lor s-au încadrat în această întrecere, au obținut rezultate din ce în ce mai bune. Din păcate, datorită unor cauze obiective nu se poate spune același lucru despre bibliotecile căminelor culturale, casele de citit sau cele ale colțurilor roșii din G.A.C.

O scurtă trecere în revistă a cauzelor care au făcut ca bibliotecile căminelor culturale să nu obțină rezultatele scontate, ne arată în același timp că prelungirea concursului, îmbunătățit cu o serie de sugestii noi pe baza experienței obținute, va duce ca lozincă propusă să fie pe deplin realizată.

Chiar din dările de seamă prezentate de bibliotecile regionale în prima etapă, rezultă că multe biblioteci de cămine culturale nu au avut suficient timp de a se integra în condițiile concursului, ceea ce a făcut ca în prima fază multe din ele să rămână în afara lui. Aceasta a cauzat de la sine o întârziere în stimularea activității bibliotecilor de cămine, iar în unele locuri, multe nu s-au putut integra în concurs, nici în etapa a doua. Bibliotecile regionale și raionale care au sarcina de a îndruma și controla activitatea bibliotecilor intrate în concurs, trebuiau să nu piardă din vedere că bibliotecile căminelor culturale, casele de citit și colțurile roșii din G.A.C. sînt conduse de bibliotecari voluntari. Punctul 4 din regulamentul de organizare a concursului privitor la recuperarea de la cititori a tuturor cărților întârziate pînă la data începerii concursului, a fost poate un obstacol, astfel că multe biblioteci ale căminelor culturale nu au putut participa de la început la concurs. Aceasta s-ar fi putut înlătura prin formarea de colective voluntare și prin lămurirea oame-

nilor despre importanța înapoierii cărților la timp la bibliotecă.

O problemă importantă care ar urma să fie rezolvată acum, ar fi încadrarea tuturor bibliotecarilor căminelor culturale și G.A.C. în concurs. Secția culturală, bibliotecile regionale și raionale trebuie să se ocupe îndeaproape pentru ca toate aceste biblioteci să îndeplinească condițiile cerute.

De asemenea, mulți bibliotecari de la cămine, noi în această muncă, erau desigur puțin familiarizați asupra felului cum trebuie ținută evidența cititorilor, a cărților citite și a fondurilor bibliotecii. Aceste probleme, înscrise ca obiective în regulamentul concursului vor trebui să preocupe pe activiștii bibliotecilor regionale și raionale, care la seminarul, la consfătuiri și mai ales în deplasările pe teren să îndrume practic pe bibliotecari asupra acestor operațiuni.

Credem de asemenea că ar fi bine să se ia în considerație faptul că nu toate bibliotecile căminelor culturale au aceleași condiții de funcționare, de tradiție și de posibilități materiale și regulamentul să nu prevadă aceleași obiective, ceea ce face ca multe biblioteci să nu poată îndeplini unele condiții prevăzute de regulament, cum ar fi cele de la punctul 10 de pildă, și care depind, nu atât de entuziasmul sau munca bibliotecarului, ci de înțelegerea pe care comitetul executiv al sfatului popular respectiv o are pentru activitatea cu cartea.

Fără îndoială, că într-un sat bibliotecarul singur nu poate face față tuturor cerințelor concursului. Inițiativa secțiunii de învățămînt și cultură a comitetului executiv a sfatului popular Ploești, de a lansa o chemare către activiștii culturali, bibliotecari, profesori și învățători pentru organizarea „Zilei cărții acasă la cititor” constituie un exemplu de felul cum pot fi ajutați bibliotecarii voluntari în îmbunătățirea muncii cu cartea. Mai multe chemări de acest fel, apeluri sau scrisori adresate diferitelor personalități sau instituții pentru sprijinirea bibliotecarilor în cadrul concursului, ar fi dat desigur un impuls mai mare bibliotecarilor de la sate, în îmbunătățirea conținutului activității cu cartea.

O altă cauză care a contribuit desigur la rămânerea în urmă a bibliotecilor căminelor culturale, caselor de citit și colțurilor roșii din G.A.C., este că nu în toate locurile s-a înțeles îndeajuns rolul pe care îl au colectivele voluntare în sprijinirea activității bibliotecii. Deși el este înscris ca un obiectiv în regulamentul de organizare a concursului, puține informații găsim despre felul cum se realizează aceasta pe teren, în analizele pe etape, întocmite de bibliotecile regionale. Se amintește doar, în unele, că rezultatele obținute de bibliotecile căminelor culturale, se datoresc și colectivelor voluntare ale acestora.

Pentru deplina reușită a concursului, ar fi fost necesar ca fiecare bibliotecar de la sate să fie pătruns de adevărul că numai cointeresele pe cititori la această întrecere, că numai făcându-i pe aceștia să participe activ la îmbunătățirea muncii cu cartea, considerând-o ca un bun și o mândrie a fiecăruia dintre ei, se poate realiza o activitate rodnică.

De altfel și sistemul de premiere preconizat de regulament restrânge oarecum posibilitățile de stimulare a mai multor biblioteci de la sate. În fiecare etapă se prevăd pe fiecare regiune numai câte 10 premii potrivit H.C.M. 2399/95 și înminarea steagului întrecerii bibliotecii sătești sau de cămin cultural, frunzașă pe regiune. Se știe însă că nu întotdeauna bibliotecile frunzașe într-o etapă, fie din cauze obiective, fie din lipsă de îndrumare, nu s-au menținut pe acelaș loc. În etapele următoare, alte biblioteci au venit să le ia locul, și în multe cazuri aprecierile au fost destul de relative.

Decernarea titlului de bibliotecă frunzașă și cucerirea steagului întrecerii, impun o riguroasă analiză din partea bibliotecilor regionale, care au sarcina de a analiza și controla datele primite de la raioane. Au fost cazuri, când trecerea steagului de la o bibliotecă de cămin la alta, fără o analiză profundă a cauzelor care au determinat acest fapt, a dus la o scădere a activității bibliotecii. Aceasta se impune cu atât mai mult, deoarece trebuie luate în considerație în

special calitatea și conținutul muncii depuse. Este de relevat, că analiza pe etapa a treia a concursului pe regiuni pune un accent deosebit pe această latură și chemările la întreceri adresate de biblioteca regională lași sub lozinca „Nici o bibliotecă să nu rămână neîndrumată până la sfârșitul concursului” sau cea adresată de biblioteca Răcari, bibliotecilor din regiunea București pentru intensificarea îndrumării și sprijinirea bibliotecilor de la sate, în vederea îndeplinirii obiectivelor concursului, au început să dea roade.

Lozinca concursului „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor” a fost realizată la multe biblioteci. Ea va rămâne însă și pe viitor o sarcină centrală. De aceea este bine ca concursul să fie prelungit, bineînțeles îmbunătățit cu diferite propuneri aduse de bibliotecile regionale, raionale, sătești, precum și ale căminelor culturale. Pentru bibliotecile frunzașe va rămâne ca o sarcină permanentă aprofundarea conținutului muncii și menținerea titlului obținut; iar pentru celelalte biblioteci, încadrarea în concurs și asigurarea tuturor condițiilor pentru obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune în activitatea lor.

În afară de metodele folosite până acum, este necesar să se intensifice legăturile cu satul, prin organizarea de dări de seamă a bibliotecii în fața cititorilor, metodă destul de sporadic folosită până acum. De altfel, fiecare bibliotecă raională, fiecare bibliotecă regională, trebuie să-și pună ca un punct de onoare pe întreaga perioadă ce a mai rămas, de a ajuta la ridicarea de cit mai multe biblioteci frunzașe. Numai regiunea care va număra cele mai multe biblioteci sătești, de cămine culturale, case de citit sau colțuri din G.A.C. cu toate obiectivele concursului îndeplinite și care va căuta să mențină rezultatele dobândite în perioada concursului va putea să se mândrească că și-a adus contribuția ei la răspîndirea culturii socialiste, la formarea omului nou în patria noastră.

Indrumarea bibliotecarilor voluntari

Până acum un an și jumătate, munca bibliotecarilor de cămine culturale din raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, se desfășura la un nivel nesatisfăcător. Cauza acestei stări de lucruri consta și în faptul că biblioteca raională, în ciuda eforturilor ce le depunea, nu putea cuprinde întreg raionul, iar pe de altă parte, bibliotecile sătești își rezumau activitatea lor în comuna de reședință, neglijând îndrumarea bibliotecarilor de cămine culturale din raza lor de activitate. Biblioteca raională s-a străduit să lichideze această situație, repartizând fiecărei biblioteci sătești, pe baza unei profeabile minuțioase cercetări pe teren, bibliotecile de a căror îndrumare urmau să se ocupe. Măsurile luate și-au arătat efectul. Astăzi, Sebeșul se numără printre raioanele fruntașe din regiunea Hunedoara. Controlați și ajutați îndeaproape de lucrătorii bibliotecii raionale, bibliotecarii sătești își îndeplinesc cu conștiinciozitate sarcina de a ajuta prin toate mijloacele bibliotecile de cămine culturale încredințate îndrumării lor. Printre cei care se remarcă în această direcție se numără și Elena Solomon, responsabilă bibliotecii sătești din comuna Miercurea. Rîndurile ce urmează înfățișează unele aspecte ale modului în care această bibliotecară se străduiește să ajute bibliotecile de cămine culturale.

*

Primele deplasări efectuate la bibliotecile căminelor culturale din satele Cunța, Dobîrca și din comunele Drașov și Spring, au arătat o situație cu totul nemulțumitoare. Organizarea și evidența fondului de cărți era ținută de fiecare bibliotecar în felul lui. Lăsa de dorit și evidența cititorilor. Se făcea resimțită și lipsa de cărți noi. Manifestări de masă se organizau sporadic și

la un nivel coborît. În general, munca defectuoasă a bibliotecarilor se reflecta în numărul scăzut al cititorilor.

Analizînd lipsurile constatate la fiecare bibliotecă, bibliotecara și-a făcut un plan amănunțit privind măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea muncii. Planul a fost astfel alcătuit încît fiecare bibliotecă să poată fi vizitată cel puțin odată pe lună.

După mai multe deplasări tov. Solomon a reușit ca la toate bibliotecile să se introducă ordine în organizarea și evidența fondului de cărți și în ținerea unei stricte evidențe a cititorilor și a activității desfășurate. Acest lucru a fost posibil datorită faptului că bibliotecarii au fost deprinși să folosească Caietul de evidență zilnică a publicațiilor împrumutate în bibliotecile staționare și mobile din căminele culturale și casele de citit. Cu ajutorul bibliotecarei sătești s-au încheiat peste tot în jurul bibliotecilor colective voluntare alcătuite din intelectualii satelor, țărani muncitori etc. Bibliotecile de cămine culturale din raza comunei Miercurea au început să inițieze și diferite manifestări de masă pentru răspîndirea cărții. Tov. Solomon a organizat acțiuni mobile. Astfel, la Drașov, bibliotecara sătească a ajutat la organizarea activității cercurilor de citit și în cadrul acestora a lecturilor în colectiv; la Dobîrca a fost organizată recenzia model asupra romanului *Moromeții* de Marin Preda; la Spring o consfătuire model asupra cărții *A venit un om* de Francisc Munteanu.

Biblioteca sătească din Miercurea s-a străduit totodată să suplinească lipsa de cărți din bibliotecile căminelor culturale, trimițînd la fiecare din ele cîte o bibliotecă mobilă și care era schimbată la 3 luni. Alcătuite din 30—50 volume, în urma cerințelor bibliotecarilor, bibliotecile mobile au reușit, în bună parte, să contribuie la o mai bună deservire a cititorilor.

Odată cu începerea concursului bibliotecilor de la sate, biblioteca sătească din Miercurea a căutat să găsească noi forme pentru îndrumarea și stimularea activității bibliotecilor căminelor culturale. După ședința ținută la reședința raionului unde s-au

făcut cunoscute condițiile de participare la concurs, biblioteca sătească din Miercurea s-a îngrijit să existe un spirit permanent de emulație, organizând în acest scop chemări la întrecere între bibliotecile de cămine culturale din raza comunei. Odată aceste chemări lansate, biblioteca sătească a înlesnit un viu schimb de informații între bibliotecile aflate în întrecere, fiecare din acestea având astfel posibilitatea de a urmări reciproc felul în care se îndeplinesc angajamentele luate. O bună inițiativă a arătat biblioteca din Miercurea, organizând un schimb de experiență între bibliotecile căminelor culturale la sediul bibliotecii sătești. Cu acest prilej s-a făcut o temeinică analiză asupra desfășurării concursului, indicându-se totodată măsurile ce trebuie luate pentru traducerea în viață a lozincii „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor”.

În deplasările efectuate în timpul concursului, tov. Solomon a acordat o atenție deosebită conținutului muncii. Au fost combătute tendințele nesănătoase manifestate de bibliotecarul căminului cultural din comuna Spring, care, din dorința de a înscrie cât mai mulți cititori, nu urmărea deloc ce și cum se citea. În satul Cunța, bibliotecara sătească a ajutat prin îndrumările date la îmbunătățirea muncii de difuzare a cărții agrozootehnice, legind activitatea bibliotecii de nevoile și cerințele satului respectiv.

O altă formă de ajutorare a bibliotecarilor voluntari o constituie și listele de recomandare pe diferite teme alcătuite de biblioteca sătească pe baza materialelor bibliografice primite din partea bibliotecii regionale. Pe baza acestora biblioteca căminului cultural din Drașov a alcătuit o frumoasă expoziție pe tema: *Gospodăria agricolă colectivă — izvor de bunăstare și belșug*; biblioteca căminului cultural din satul Cunța o expoziție pentru popularizarea documentelor Consfățuirii de la Constanța.

În afara listelor de recomandare, biblioteca sătească întocmește și trimite regulat bibliotecilor de cămine culturale lista cu cărțile noi achiziționate. Aceste liste au permis bibliotecarilor voluntari să împrumute de la biblioteca sătească o serie de lucrări

ce le lipseau și care erau solicitate de cititori. Astfel, în satul Dobîrca cititori ca Gheorghe Martin, Gheorghe Cîmpan ș. a., au împrumutat cu regularitate, prin intermediul bibliotecii căminului cultural cărți noi sosite la biblioteca sătească.

Rezultatele muncii de îndrumare depuse de biblioteca sătească din comuna Miercurea se oglindesc în rezultatele obținute. Biblioteca căminului cultural din comuna Drașov numără peste 700 cititori cu peste 2800 cărți citite. Obținerea unor asemenea rezultate se datorează bunei organizări a muncii de răspundere a cărții prin colportaj, manifestări de masă etc. Pentru întreaga ei activitate, biblioteca căminului cultural din comuna Drașov, a fost evidențiată ca bibliotecă fruntașă pe raion la sfîrșitul etapei a treia a concursului bibliotecilor de la sate. La loc de frunte se află și biblioteca căminului cultural din satul Cunța, care, din 250 șfii-tori de carte aflați în sat, a înscris la bibliotecă 215 cititori cu 586 cărți citite. Dacă la celelalte biblioteci de cămine culturale aflate sub îndrumarea bibliotecii sătești din comuna Miercurea, situația, deși este mult îmbunătățită față de anul trecut, nu este totuși la nivelul celor două biblioteci amintite mai înainte, aceasta este vina cadrelor de bibliotecari voluntari care nu au avut totdeauna același ritm în muncă. Trebuie să adăugăm că la Dobîrca munca nu s-a putut desfășura în bune condițiuni și datorită fluctuației de bibliotecari.

Nu putem încheia articolul de față fără să amintim și despre preocuparea bibliotecii sătești pentru îndrumarea celor două biblioteci aflate în comuna de reședință: a colțului roșu al gospodăriei agricole colective și cea a S.M.T.-ului

În ciuda eforturilor depuse de bibliotecara sătească, activitatea bibliotecii colțului roșu a gospodăriei colective a suferit mult timp, datorită fluctuației cadrelor de bibliotecari. Cu toate că tov. Solomon a ajutat la buna organizare a fondului de cărți, a evidenței cititorilor, la ținerea unor manifestări de masă, numărul cititorilor este scăzut. Nu se poate spune însă că membrii gospodăriei gospodăriei colective nu citesc; majoritatea

lor sînt cititori permanenți ai bibliotecii sătești. În ultimul timp, prin numirea unui nou bibliotecar care și-a manifestat dorința de a rămîne în această muncă, activitatea s-a mai îndreptat. Tov. Solomon este hotărît să dea bătălia ca la sfîrșitul anului 1958, biblioteca colțului roșu a gospodăriei colective să fie fruntașă pe raion.

În ceea ce privește biblioteca colțului roșu de la S.M.T. din comună, bibliotecarul de aici a făcut o scurtă practică la biblioteca sătească unde a fost inițiat în toate domeniile muncii cu cartea. Ajutorul tov. Solomon nu se mărginește numai la atît. Ea se deplasează regulat la S.M.T., stă de vorbă cu bibliotecarii îndrumîndu-i în buna organizare a activității. Așa de pildă, în urma suges-

țiilor primite, au fost inițiate biblioteci mobile pe brigăzi, care au adus un aport însemnat la dezvoltarea gustului de citit a mecanizatorilor.

Cele arătate în articolul de față, dovedesc realizările ce pot fi dobîndite atunci cînd există preocupare în problema îndrumării bibliotecilor căminelor culturale din raza de activitate a unei biblioteci sătești. Biblioteca sătească din comuna Miercurea constituie un exemplu viu de urmat pentru bibliotecile sătești, care trebuie să-și propună ca un obiectiv important de urmărit, mai ales acum în preajma lunilor de iarnă, ridicarea nivelului muncii cu cartea în bibliotecile de cămine culturale

SITUAȚIA CATALOAGELOR ÎN BIBLIOTECILE RAIONALE DIN REGIUNEA BUCUREȘTI

Problema centrală ce stă în fața bibliotecilor de masă este pe de o parte atragerea de cititori din categorii cît mai variate, iar pe de altă parte îndrumarea lecturii acestora, înlesnindu-le să găsească cu ușurință acele cărți de care au nevoie, care-i ajută la îndeplinirea sarcinilor în orice domeniu al construirii socialismului.

În acest scop, pe lîngă unele forme de activitate cu caracter temporar, cum sînt expozițiile, vitrinele, raftul ajutător, planurile de lectură ori listele bibliografice de recomandare, un mijloc principal îl constituie cataloagele.

De aceea, problema organizării catalogului, fără să fie socotită ca un scop în sine, ci avînd tot timpul în vedere rolul lui de instrument important de oglindire și valorificare a fondului de cărți, trebuie să preocupe pe toți bibliotecarii. De altfel și regulamentul de organizare și funcționare a bibliotecilor prevede pentru fiecare categorie în parte tipurile de cataloage ce trebuie puse la îndemîna

cititorilor. Astfel, pentru bibliotecile de masă mai mari, cum sînt cele regionale, regulamentul prevede o secție specială care se ocupă cu evidența și catalogarea fondului de cărți. Pentru bibliotecile raionale mai mici și chiar pentru bibliotecile sătești al căror fond de cărți depășesc 2000 de volume, regulamentele prevăd necesitatea organizării atît a catalogului sistematic cît și alfabetic, fără de care nu se poate concepe o temeinică muncă în vederea satisfacerii cerințelor cititorilor.

Cu toate acestea însă, sectorul organizării cataloagelor în bibliotecile noastre de masă a rămas mult în urmă. O analiză a activității bibliotecilor raionale din regiunea București, confirmă pe deplin acest lucru. În majoritatea cazurilor nu se constată lipsa de interes din partea bibliotecarilor, ci diferite motive — mai mult sau mai puțin obiective — care au dat naștere la această situație.

După cum se știe majoritatea bibliotecilor raionale au fonduri de cărți, numărînd în medie între 10.000 și 30.000 volume și sînt deservite de personal salariat puțin numeros. Intocmirea cataloagelor cere un efort destul de mare și totodată un sprijin din afară de care nu s-au bucurat întotdeauna lucrătorii din bibliotecile raionale.

Fără îndoială că, rolul principal în buna organizare îl joacă pricepera și convingerea bibliotecarului, despre utilitatea acestui instrument de îndrumare a cititorilor și valorificare a fondului de cărți, dar nici sprijinul de care el are nevoie nu poate fi deloc subapreciat.

Un exemplu care confirmă că în asemenea condiții este posibilă realizarea cataloagelor, mai ales în faza inițială, ni-l oferă biblioteca raională Urziceni.

Această bibliotecă se numără printre cele care nu de mult a întocmit și pus la dispoziție cititorilor un catalog alfabetic și unul sistematic. Munca de organizare a lor a început în decembrie 1957, efectuîndu-se în două faze. Prima fază s-a desfășurat paralel cu munca de verificare și reorganizare a fondului de cărți, realizîndu-se cu sprijinul efectiv al unui colectiv voluntar de profesori și învățători din localitate. Acest colectiv, a lucrat la deservirea cititorilor, lăsînd astfel bibliotecarilor posibilitatea să lucreze neîntrerupt la întocmirea fișelor de catalog. Pentru buna descriere a unor cărți, bibliotecarii s-au adresat cadrelor didactice de diferite specialități, care au adus o contribuție importantă în pătrunderea conținutului cărților respective, element necesar pentru corecta lor clasificare.

Lucrările din această fază s-au continuat pînă în trimestrul I al acestui an, cînd titlurile celor 12.500 volume, au fost fișate. De la bun început, pentru fiecare titlu de carte s-au întocmit cîte 2 fișe, una pentru catalogul alfabetic și alta pentru cel sistematic, iar pentru unele cărți s-au întocmit încă 1—3 fișe complementare.

În faza a II-a au fost prelucrate numai cărțile ce seoseau curenți, celelalte fiind deja catalogate.

Așezate în sala unde se efectuează îm-

prumutul, cataloagele au avut o influență pozitivă asupra cititorilor. Consultate zilnic de numeroși cititori care se interesează de cărți variate ca probleme, cataloagele au dus la o frecvență crescîndă a cititorilor și la îmbunătățirea lecturii acestora, printr-o mai variată gamă de cărți împrumutate.

Altă situație este la biblioteca raională Răcari. Și aici s-a început să se lucreze la întocmirea cataloagelor. Pînă acum nu este de mirare că n-au fost cataloage, deoarece la conducerea acestei biblioteci s-au perindat multe cadre de bibliotecari necorespunzători.

Întors de la cursul de trei luni, bibliotecarul șef Dinicuță Corneliu, și-a propus ca pînă la sfîrșitul acestui an să pună la dispoziția cititorilor, atît catalogul alfabetic cît și pe cel sistematic. Începutul a fost destul de greu, deoarece a avut de remediat mai întîi unele greșeli de evidență primară și de organizare a fondului de cărți al bibliotecii, fără de care nu se poate face o bună catalogare. Catalogarea a început cu cărțile nou intrate și se continuă cu cărțile din depozit, în ordinea așezării lor în rafturi.

Lucrările avansează destul de anevoios și în condițiile găsite este destul de problematic dacă cu toată bunăvoința lui, bibliotecarul șef va reuși să ducă lucrarea la bun sfîrșit și la termenul fixat. Lipsește cu desăvîrșire ajutorul cadrelor voluntare pe de o parte, iar pe de altă parte, bibliotecarul nu are nici înțelegerea forurilor locale în adoptarea unui program de muncă adecvat care să permită intensificarea lucrărilor de catalogare.

La biblioteca raională Brănești, preocupările pentru întocmirea cataloagelor sînt mai vechi. Lipsa de continuitate a cadrelor în acțiunile întreprinse de predecesorii lor a făcut ca cititorii din Brănești să fie lipsiți de un catalog al bibliotecii raionale. Biblioteca posedă un însemnat număr de fișe de catalog, atît dintre cele tipărite cît și dintre cele confecționate manual — care pînă în prezent însă, n-au fost organizate în fișiere.

De asemenea, catalogul topografic al acestei biblioteci, care în trecut a servit la ve-

rificarea fondului de cărți, acum este dezorganizat, aruncat într-un colț de dulap.

Mai grav este faptul că planul de muncă al bibliotecii raionale din Brănești pe perioada în curs nu prevede nimic cu privire la cataloage.

Printre bibliotecile raionale vizitate am întâlnit cazuri unde însuși colectivul nu arată suficientă preocupare pentru organizarea cataloagelor, neîfiind convinși de importanța și rolul lor în orientarea lecturii cititorilor. Este cazul bibliotecii raionale Titu, unde bibliotecarul susține că cititorii nu folosesc catalogul și totodată că nu au nevoie de el.

Din cele constatate pe teren reiese că situația întocmirii cataloagelor în bibliotecile raionale din regiunea București, este nesatisfăcătoare. Acest fapt cere din partea bibliotecii regionale „N. Bălcescu” cit și din partea secțiilor de învățământ și cultură luarea de îndată a unor măsuri, acordonându-se în același timp tot sprijinul necesar pentru ca bibliotecile raionale să-și pună la punct aceste instrumente atât de utile cititorilor. Numai în felul acesta bibliotecile raionale pot să devină la rândul lor exemple și centre de îndrumare metodică, competente să acorde sprijinul necesar bibliotecilor sătești din raionul respectiv, în vederea punerii la îndemina cititorilor de săte a cataloagelor.

În acest sens, cu ocazia seminariilor și a consfătuirilor regionale ar fi bine să se discute experiența și metodele bune de muncă ale acelor biblioteci, care, cu posibilități asemănătoare au reușit să aibe cataloage la timp, înlesnind ca această experiență să fie preluată și de celelate biblioteci.

Trebuie de asemenea combătută concepția greșită a unor lucrători din biblioteci, care consideră activitatea bibliotecilor formată din două sectoare diferite, pe de o parte sectorul evidenței și organizării fondului de cărți privit ca o parte tehnică, iar pe de altă parte manifestările de masă și popularizarea cărții ca o parte de conținut, fără să caute o justă îmbinare a acestor două sectoare de muncă, ambele puse în slujba

scopului comun: deservirea în cele mai bune condiții a cititorilor. Cu astfel de delimitări nu se poate asigura o activitate susținută, menită să îndrume lectura cititorilor către cartea de la care poate avea cele mai multe foloase.

Deși sectorul organizării cataloagelor presupune o muncă de specialitate, trebuie găsite totuși formele pentru folosirea cadrelor voluntare, care executând în bibliotecă unele sarcini pot să creeze astfel timp disponibil bibliotecarilor pentru lucrările de catalogare pe de o parte, iar pe de altă parte să poată fi utilizate la îndeplinirea unor operațiuni mai simple de catalogare, ce pot fi controlate cu ușurință de către bibliotecari.

Ca metodă de stimulare a activității de catalogare ar fi bine ca secțiile de învățământ și cultură ale sfaturilor populare respective să elaboreze hotărâri prin care să se fixeze termene la care cataloagele să fie întocmite la zi.

Tot în acest sens, ar trebui ca biblioteca regională să se preocupe de găsirea celor mai bune mijloace concrete pentru ajutarea efectivă la întocmirea cataloagelor. Prin brigazi formate din bibliotecari specializați, se pot întocmi unele lucrări de catalogare în mod centralizat.

O constatare generală este folosirea pe scară redusă a fișelor tipărite de Biblioteca Centrală de Stat. Sub motiv că în colecția de fișe-catalog pentru bibliotecile de masă se găsesc numeroase fișe inutile a unor cărți neintrate în bibliotecă mulți bibliotecari au ajuns la concluzia să nu le mai folosească. Ori, fișele tipărite de Biblioteca Centrală de Stat, selecționate și păstrate trebuie să constituie un ajutor prețios la întocmirea cataloagelor.

Întocmirea cataloagelor alfabetice și sistematice trebuie terminată în cel mai scurt timp în toate bibliotecile raionale. Folosind ajutorul colectivelor voluntare, materialele de îndrumare și indicațiile în acest sens, bibliotecile pot pune în curind la dispoziția publicului aceste prețioase mijloace de îndrumare.

CALIFICAREA LA LOCUL DE MUNCĂ

DESPRE CURSURILE FĂRĂ FRECVENȚĂ DE PE LÎNGĂ ȘCOALA DE ACTIVIȘTI CULTURALI

DAN SIMONESCU

Direcția și profesorii școlii de activiști culturali din București eram adesea întrebați: ce vă lipsește, ca să aveți în afară de cursurile de zi ale școlii și cursuri fără frecvență, organizate atât pentru secția de bibliotecari, cât și pentru secția de instructori culturali?

Intrebarea venea din partea unor buni activiști cu cartea, activiști în domeniul manifestărilor artistice de masă, care doreau totuși o perfecționare a muncii lor profesionale. Dorința lor a avut răsunet, Ministerul Învățămîntului și Culturii, înființînd astfel de cursuri chiar pentru anul școlar 1957—58 (anul I), iar în anul acesta școlar 1958—59 ciclul va fi complet (anul I și II). Crearea acestor cursuri corespunde politicii culturale a regimului nostru de democrație populară, de a avea cadre de activiști culturali din ce în ce mai bine pregătite.

Se dă astfel posibilitatea unor cadre, de a căpăta o calificare superioară rămînînd la locul lor în producție, ca bibliotecari sau instructori ai căminelor culturale. Pentru noi profesorii, pentru toată lumea, fiecare elev, fiecare nouă înscriere la cursurile fără frecvență constituie un fapt îmbucurător, pentru că înseamnă traducerea în faptă a dorinței lui de perfecționare, de ridicare profesională.

Această rîvnă a lucrătorilor din bibliotecă și cămine culturale, înscriși la cursurile fără frecvență, a fost privită cu toată atenția de conducerea și profesorii școlii. În mai multe consilii pedagogice, în cercul de studii al catedrelor de cultură generală, al disciplinelor bibliotecare și activităților culturale au discutat și elaborat principiile or-

ganizatorice ale cursurilor. În cadrul regulamentului general școlar referitor la cursurile fără frecvență s-au fixat condițiile specifice de admitere și funcționare ale cursanților meniți a activa pe terenul cultural-artistice: minimum de studii, diploma examenului de maturitate și prezența în cîmpul muncii ca bibliotecari sau instructori culturali.

Și aici găsim a doua importanță a acestor cursuri: creație a regimului nostru de democrație populară, cursurile fără frecvență oglindesc ajutorul dat de stat oamenilor muncii, ca simultan și paralel cu desfășurarea muncii lor salariate, să-și poată perfecționa și ridica pregătirea lor cultural-educativă și profesională. Aceste cursuri, cu toate înlesnirile lor (în primul rînd, scutirea de frecvență) nu numai că nu dăunează desfășurării sarcinilor zilnice ale salariaților, dar ajută la îmbunătățirea metodelor de muncă și la îndeplinirea în condiții și mai bune a acestor sarcini, una din metodele folosite fiind și corespondența (întrebări și răspunsuri, îndrumări prin scrisori metodice și didactice). Se stabilește o circulație vie de idei de la centru spre cele mai îndepărtate puncte, unde activează bibliotecarii și instructorii culturali cursanți. Activiștii culturali cursanți din Craiova, Arad, Timișoara, Reghin, Toplița, Năsăud, Corabia, Strehaia etc. primeau periodic îndrumări, sugestii, titluri de lucrări practice și teoretice la 8—14 discipline, necesare toate desăvîșirii lor profesionale: istoria mișcării muncitorești, psihologie și pedagogie, literatura universală, agricultura, bibliografia, conducerea și organizarea bibliotecilor, organizarea fondului de cărți, activități culturale

actorie și regie, folclor, dans popular, instrumente muzicale, cunoștințe muzicale, limbi străine (franceza, germana sau engleza, după liberă alegere). În fiecare din aceste discipline li se arată concepții și metode noi, de exemplu: studiul științific al literaturii naționale și universale, aplicarea regulilor unitare de descriere a fișelor de catalog și bibliografice, bibliografia mijloc activ pentru evidența, aprecierea și recomandarea celor mai bune publicații în masele de cititori, importanța sectorului agricol în economia socialistă.

Un bun prilej pentru adâncirea din partea cursanților a problemelor politice și ideologice, le oferă cursul de Istoria mișcării muncitorești.

Se știe că baza pregătirii examenelor în cadrul cursurilor fără frecvență este studiul individual; spre deosebire de cursurile de zi, unde elevii (studenții) își însușesc materiile și pregătesc examenele sub îndrumarea zilnică a profesorilor, la cursurile fără frecvență pregătirea se face de unul singur. Ținem să subliniem că studiul individual, nu este nicidecum tot una cu studiul autodidactic, cum îl numește pedagogia burgheză. Studiul autodidactic se face la voia întâmplării, potrivit cu temperamentul și înclinațiile fiecăruia: citește fiecare ce vrea și ce-i place. Studiul individual în pedagogia științifică marxist-leninistă este și el un studiu îndrumat, orientat multilateral și politehnic.

Cum au procedat școala și profesorii față de această condiție, în care se situează cursanții obligați a învăța singuri, folosind metoda studiului individual?

Direcția și profesorii au întocmit și multiplicat îndrumare metodice și analitice pentru fiecare din cele 14 discipline de învățămînt. Fiecare dintre cursanți a primit din timp (noiembrie 1957) cite un exemplar din *Indrumar*. Acesta cuprinde trei părți: a) lămuriri metodico-pedagogice asupra planificării muncii de pregătire a materiei și examenelor; titlurile probelor de control, îndrumări cum să le facă etc.; b) programele analitice ale disciplinelor, programele înfățișează temele mari ale disciplinei și

apoi analizează amănunțit problemele temelor, astfel ca, cursantul să-și dea singur seama ce raport există între problemă și temă și să subordoneze singur analiza sintezei; c) indicații bibliografice minime, dar obligatorii și altele facultative, pentru cei care vor să adîncească mai mult problemele.

Prin aplicarea studiului individual ca metodă de însușire a materiei și de pregătire a examenelor, cursanții devin în procesul asimilării materiei, colaboratori ai profesorilor, autori ai programelor. Cursanții vor avea satisfacția să descopere fețe noi ale problemelor, să le amplifice. Singuri — dar în lumina programelor analitice — vor contempla ideile, vor formula definiții și judecăți, vor clasifica ordonat cunoștințele. Caietul lor de studiu individual va înlocui manualul, iar autorul va fi cursantul însuși. Aplicarea cu grijă a studiului individual științific deprinde pe elevi (studenți) ordonați în muncă, le dezvoltă încrederea în propriile lor forțe creatoare, le oferă cunoștințe sistematizate, le formează un mod de exprimare corectă a ideilor. Cursanții, în general oameni maturi și activiști culturali cu oarecare vechime, pot ajuta pe profesori, dezvăluindu-le eventuala excepție de la regulile general-teoretice, precum și aspecte necunoscute din practica meseriei. Cursurile fără frecvență dau posibilități nebănuite pentru dezvoltarea individualității și personalității cursanților.

Dacă cursurile fără frecvență au, cum am văzut, o importanță așa de mare, ele trebuie mereu perfecționate. Referindu-mă numai la cursurile școlii de activiști culturali, voi face câteva observații critice menite a îmbunătăți activitatea cursanților.

Fiecare cursant, în momentul înscrierii, trebuie să privească cu seriozitate posibilitățile pregătirii acestor cursuri, înscriindu-se numai dacă sînt siguri că le pot urma.

Credem că sfaturile populare, casele de creație au posibilitatea să depisteze elementele cu talent și înclinații spre manifestări artistice. Este chestie de contact mai stăruitor cu școlile medii, care-și cunosc bine elevii, mai ales la sfîrșitul anului

școlar și înainte de înscrierea lor în școli de învățământ superior.

Profesorii să dea mai multă atenție caietelor de studiu individual la disciplinele respective. Caietele arătate sînt oglinda activității cursanților de pregătire a examenelor. Indrumarul scrie clar: „conspictele se întocmesc în caiete separate pentru fiecare materie” (p. 5, aliniatul 3 de jos) dăci prezentarea și cercetarea caietelor individuale, pe materii, trebuie să intre ca o obligație în metodică examinării cursanților.

Alcătuirea probelor de control trebuie să asigure că semnatarii lor sînt într-adevăr și autorii, creatorii lor.

Programele analitice din îndrumar sînt ample, dar ele enunță temele, nu le explică, nu le comentează. Este drept că programele dau indicații bibliografice, recomandînd în unele cazuri chiar manualele disciplinelor. Dar în cele mai multe cazuri nu există manuale tipărite, iar cărțile recomandate în bibliografie, nu prelucrează didactic și pedagogic cunoștințele. Este deci necesar să ajutăm pe cursanți dîndu-le cursuri, dacă nu tipărite, multiplicare litografic sau prin alte mijloace tehnice. Întreprinderea litografică a Ministerului Învățămîntului și Culturii va trebui să studieze problema aceasta.

Din activitatea absolvenților cursurilor de bibliotecari

Experiența de pînă acum a bibliotecilor noastre de masă, arată că activitatea acestora progresează și se dezvoltă numai atunci cînd la conducerea lor se găsesc cadre cu o bună pregătire profesională, capabile să facă față multiplelor sarcini ce stau azi în fața muncii cu cartea.

Este concludent în acest sens exemplul ce ni-l oferă biblioteca raională din Piatra Neamț, unde în prezent se simte un nou impuls în întreaga sa activitate.

De la 1 septembrie 1957, la conducerea bibliotecii a fost numit tov. Gaftiniuc Virgil, tînăr absolvent al Facultății de Filologie. În această perioadă situația bibliotecii raionale din Piatra Neamț se prezenta destul de prost, datorită deficiențelor existente în organizarea tehnică și în activitatea de masă. Deși cu studii corespunzătoare, noul responsabil al bibliotecii, se descurcă destul de greu în complexitatea de probleme pe care le ridică munca de bibliotecă, întrucît nu

avea nici experiență în acest domeniu și nici calificarea profesională necesară.

Pentru a-și putea însuși cunoștințele de bază ale muncii de bibliotecă, tov. Gaftiniuc a urmat cursurile de 3 luni de perfecționare ale Ministerului Învățămîntului și Culturii de la București. Înarmat cu învățăminte teoretice și practice în ceea ce privește organizarea fondurilor de cărți, alcătuirea cataloagelor, metodică informării bibliografice, metodică studiului individual și altele, s-a întors la locul său de muncă hotărît ca împreună cu colectivul său, să aplice cele învățate la curs.

Și la biblioteca raională din Piatra Neamț erau multe de făcut.

În primul rînd se cerea rezolvată cu neîntîrziere, una din cele mai arzătoare probleme ale bibliotecii și anume întocmirea cataloagelor, a căror lipsă a cauzat multe greutăți în buna deservire a cititorilor.

Biblioteca raională din Piatra Neamț dispune în prezent de un fond de cărți de 29.625 volume, fond în continuă creștere, datorită sumelor alocate pentru achiziționarea anuală de noi cărți. Lipsa de cataloage a fost o frână serioasă în munca de deservire a cititorilor, lucrătorii de la sălile de împrumut fiind puși de multe ori în situația de a nu putea informa cu exactitate pe cititori asupra valorosului conținut al fondului de cărți existent în bibliotecă. Așa se explică indicele scăzut de circulație la anumite categorii de cărți — tehnice, științifice.

Înainte de a porni la munca de alcătuire a cataloagelor, s-a discutat în cadrul unei ședințe modul în care se va lucra și s-a stabilit că numai 2 tovarăși din colectiv să întocmească fișele (descriere și clasificare). În operația de descrierea cărților s-au luat ca ghid noile reguli pentru descrierea publicațiilor. Era absolut necesar să se ajungă la un sistem unitar de muncă, deoarece în trecut se lucrau fișe la întâmplare, ceea ce a dus la existența unui stoc mare de fișe

pentru cataloage, care nu au mai putut fi folosite decât în foarte mică măsură.

Intrucât fondul bibliotecii este împărțit pe secții, (maturi și copii) și cum zilnic cititorii sînt deserviți cu cărți, fie la sala de împrumut, fie la sala de lectură, pentru a nu stingheri activitatea bibliotecii se lucrează la catalogare în orele cînd biblioteca nu este deschisă pentru cititori. Trebuie arătat că pînă la începutul lunii octombrie a.c., cu toate că biblioteca a înregistrat mai mult de 3000 cititori și sala de împrumut maturi este cea mai frecventată; s-au întocmit 15000 fișe. Deocamdată se fac numai fișe principale, 2 fișe pentru fiecare carte, una pentru catalogul alfabetic și una pentru cel sistematic, urmînd ca pentru cărțile de la grupa 3 științe sociale să se facă și fișe complementare pentru catalogul sistematic. În general se tînde să nu se alcătuiască cataloage greoaie, cu un număr prea mare de fișe, ci atît cît este necesar pentru o cit mai justă informație și îndrumare a cititorilor.

APLICÎND CELE ÎNVĂȚATE LA ȘCOALĂ

ZAMFIR MARIA și ARNAUTU DOMNICA

Vara anului 1956. Pe coridoarele Școlii Tehnice de Activiști Culturali era mare agitație. Tineri și tinere veniți din toate colțurile țării pentru a învăța meseria de bibliotecar, așteptau cu emoție rezultatul examenului de admitere.

După bucuria aflării veștii că am fost admise, iată-ne pe băncile școlii, făcînd cunoștință cu lucruri frumoase, noi, interesante, lucruri legate de munca de bibliotecă. La început ne-a fost puțin cam greu, pentru că intrasem într-un domeniu nou, complet necunoscut nouă, dar cu timpul am

îndrăgit și asimilat cu ușurință toate cunoștințele predate.

După terminarea celor doi ani de școală am fost repartizate la biblioteca raională Hunedoara. Sosite la locul nostru de muncă, trebuie să mărturisim că am fost puțin dezamăgite. Localul este destul de necorespunzător pentru o bibliotecă raională. Lăsa de dorit și mobilierul. Dar aceasta nu ne-a descurajat. Ne-am pus pe muncă hotărîte să depunem toate eforturile și cunoștințele noastre pentru a ridica activitatea bibliotecii unde fuseserăm repartizate.

Am început să lucrăm. Nu era prima oară cînd făceam cunoștință cu munca de bibliotecă. Mai lucrasem și în alte biblioteci, dar ca practicante și astfel nu ne-am lovit direct de unele greutăți. Acum, față-n față cu ele trebuia să ne descurcăm.

În planul de muncă al bibliotecii s-a prevăzut ca pînă la sfîrșitul acestui an, cataloagele să fie puse la dispoziția cititorilor. Datorită însă eforturilor susținute ale colectivului bibliotecii, catalogul sistematic a și fost pus în funcțiune, urmînd ca treptat să i se adauge și fișele complementare.

Cu prilejul cursului de bibliotecari pe care l-a urmat tov. Gaftiniuc a vizitat numeroase biblioteci din Capitală, printre care biblioteca regională „N. Bălcescu”, biblioteca ARLUS etc., ale căror secții de copii folosesc metode din cele mai atractive și intuitive pentru popularizarea cărților pentru cei mici. Urmînd exemplul acestor biblioteci, a căutat să aplice și în biblioteca raională unele din aceste metode. Astfel, folosind vacanța de vară, a antrenat pe lingă bibliotecă numeroși elevi, cititori buni ai secției de copii și a constituit un cerc de desen, la care au activat 25 copii. Ei au desenat după cărțile ce le-au fost date spre citire, diferite scene din cărțile de copii, alcătuiind material pentru

2 albumuri-cataloage. A fost o adevărată întrecere între micii desenați, unii reușind să dea minunate și sugestive desene.

Lăudabilă este și inițiativa noului responsabil al bibliotecii raionale în ceea ce privește intensificarea popularizării și difuzării cărților de literatură politică, tehnică și de știință. Astfel luînd legătură cu Cabinetul de partid orășenesc, el a stabilit o colaborare permanentă cu conducerea acestuia. În luna septembrie a. c. cu ocazia cursurilor de pregătire a propagandiștilor pentru învățămîntul de partid, la cererea cabinetului s-a dat o bibliotecă mobilă cu 100 de volume, cărți de literatură politică, care a fost apoi preschimbată pentru fiecare serie a cursului. După 15 octombrie se va continua acest sistem de bibliotecă mobilă și pentru cursurile și cursanții diferitelor forme ale învățămîntului de partid din oraș.

Pentru întreaga activitate a bibliotecii, de mare importanță este o corectă țineră a evidenței activității zilnice. Experiența din trecut

Așa cum învățasem în școală, după luarea în primire a bibliotecii, am început mai întîi să punem la punct lucrările rămase în urmă. În bibliotecă existau cărți intrate încă din lunile aprilie-mai și ele nu fuseseră date cititorilor, nefiind lucrate.

Am început, așa dar, să efectuăm lucrările necesare pentru ca într-un termen foarte scurt să împrosptăm fondul bibliotecii și astfel să oferim cititorilor noutăți.

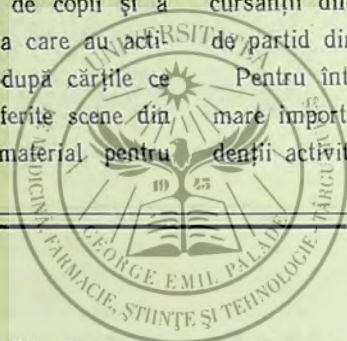
Aplicînd cunoștințele învățate în școală, ne-am achitat de această primă sarcină. Dar nu numai atît aveam de făcut. Existau multe alte probleme de pus la punct.

Am trecut la așezarea cărților în ordine strict alfabetică în cadrul fiecărei grupe. Aceasta deoarece observasem că multe din lucrările solicitate nu erau așezate la locul

lor, lucru ce se repercuta în buna deservire a cititorilor. Odată terminată această muncă, împreună cu colectivul bibliotecii am început să punem bazele cataloagelor, inexistente pînă atunci.

Pînă la venirea noastră se spunea că biblioteca nu poate ține manifestări de masă, deoarece nu are o sală corespunzătoare și nu sînt mijloace de a se mobiliza oamenii. Am luat legătura cu cluburile întreprinderilor mai mari din oraș și în strînsă colaborare am început să organizăm și manifestări de masă. Astfel, am organizat seri literare, lecturi în grup, expoziții de cărți etc.

Cu sinceritate putem spune că am avut emoții atunci cînd am organizat prima noastră manifestare de masă, o seară lite-

a bibliotecii raionale din Piatra Neamț a arătat câte prejudicii poate să aducă nesocotirea acestor îndatoriri. De aceea pentru a se evita greșelile din trecut, pentru a fi o concordanță între datele înscrise, fiecare secție ține o evidență proprie, pe caiete provizorii iar după terminarea zilei de muncă un singur lucrător al bibliotecii, controlează și verifică exactitatea datelor, apoi le centralizează în registrul de activitate zilnică.

În aceeași preocupare intră și întocmirea unei hărți a raionului, cu unitățile culturale existente, pentru a se putea mai ușor urmări dezvoltarea rețelei de biblioteci din cuprinsul raionului.

Nu putem încheia acest articol fără a releva încă una din frumoasele inițiative luate de colectivul bibliotecii, crearea unei secții muzicale. Cu sprijinul Comitetului executiv al Sfatului popular raional, s-au obținut fondurile necesare pentru achiziționarea unui aparat de radio cu picup, plăci de patefon, cărți despre compozitori, partituri, texte muzicale etc. O parte din aceste materiale a și

fost cumpărat și inventariat — 40 plăci cu basme pentru copii, muzică populară pe versuri din poeziile clasicilor noștri, urmînd să se facă un catalog separat. Fără a fi deschisă oficial, secția muzicală a și început să funcționeze, mulți activiști culturali și artistici ai Casei de cultură raională, profesori, consultînd la bibliotecă texte și partituri muzicale, necesare în organizarea manifestărilor artistice. În felul acesta s-a stabilit și o colaborare cu Casa de cultură, care va sprijini pe viitor biblioteca în organizarea diferitelor manifestări de masă cu cartea.

Tov. Gaffiniuc este la începutul activității sale. Entuziasmul și dragostea cu care muncește, căutînd să aplice la bibliotecă pe care o conduce cele învățate la cursul de la București, și să învețe mereu din experiența celor mai buni bibliotecari din regiunea Bacău, este o garanție că în scurt timp biblioteca raională din Piatra Neamț va intra pe făgașul cel bun, răspunzînd cu cinste sarcinilor pentru care a fost creată.

rară închinată zilei de 23 August, cînd ne-am aflat în fața numărului mare de participanți veniți la această acțiune. Satisfacția unui lucru reușit ne-a însuflețit cu noi forțe de muncă.

Ne-am interesat apoi de munca cu bibliotecile sătești, trimițîndu-le câte o scrisoare metodică, planuri de lectură, liste de recomandare și cu toate greutățile materiale întîmpinate, am făcut și cîteva deplasări pe teren, reușind astfel să îndrumăm și să controlăm munca unora dintre ele.

Pentru înființarea a cît mai multe biblioteci de casă, am luat legătura cu comisia de femei a orașului, izbutînd să mărim numărul acestora.

Ne-a fost mai greu însă cu munca administrativă. În lunile de practică am fost prea puțin familiarizați cu această muncă

și puține au fost indicațiile teoretice ce ne-au putut fi de folos.

Ar fi fost necesar ca pe timpul practicii școlare, să se fi insistat mai mult asupra muncii ce trebuia dusă în acest sens, făcînd cunoștință direct cu aceste probleme.

Ne-am propus o reinvioreare completă a muncii bibliotecii, dar am întrerupt-o fiind nevoie să închidem biblioteca pentru verificare. Deși acest lucru este destul de greu, prin metodele învățate în școală am reușit să terminăm această muncă.

Pentru trimestrul IV, am inclus în planul nostru de muncă o serie de acțiuni, menite să ridice nivelul activității bibliotecii noastre.

Nădăjduim astfel că într-un timp nu prea lung bibliotecă regională Hunedoara să poată face față cu cinste sarcinilor ce-i stau în față.

DIFUZAREA CĂRȚII DE LITERATURĂ POLITICĂ

SAVIA DOBRESCU
Directoarea bibliotecii regionale
din Deva

Una din preocupările de seamă ale colectivului bibliotecii regionale din Deva a constituit-o difuzarea largă a cărții de literatură politică. An de an, ca urmare a strădaniei noastre, a creșterii interesului oamenilor muncii, circulația cărții de literatură politică la biblioteca noastră a crescut continuu. Analizând însă rezultatele obținute în lumina sarcinilor importante ce stau în fața lucrătorilor din bibliotecă, socotim că biblioteca noastră trebuie să facă și are toate condițiile pentru a realiza progrese însemnate în popularizarea și răspândirea cărții de literatură politică.

Voi porni în primul rând de la fondul de cărți. Componența acestuia la grupa 3 reușește în mare parte să satisfacă cerințele cititorilor. Din totalul de 51517 volume de care dispune biblioteca noastră, 9826 sînt lucrări cu caracter social-politic, iar din acestea 1850 reprezintă operele clasice ale marxism-leninismului. Vorbind despre aprovizionarea bibliotecii trebuie să spunem că noi acordăm o atenție deosebită procurării tuturor lucrărilor de literatură politică apărute. La stabilirea numărului de exemplare, noi luăm totdeauna în considerație cererile cititorilor ca și necesitățile bibliotecii. Un lucru ne stînjenește însă; faptul că de la apariția unui nou titlu și pînă la sosirea în bibliotecă, trece un timp de circa șase săptămîni, timp în care anumiți cititori care au nevoie de studierea unei anumite lucrări de literatură politică fie că și-o cumpără personal, fie că se adresează în altă parte pentru a și-o procura. Socotim în această privință, că noi am procedat greșit anul acesta cînd am renunțat la cele cinci abonamente pe care le-am avut la Editura politică, lucru ce ne asigură o aprovizionare la timp și implicit

o mai bună deservire a cititorilor cu noutățile ce-i interesau. De aceea, ținînd seama de cele arătate mai sus, odată cu începerea noului an, noi vom contracta din nou cele 5 abonamente cu Editura politică.

Trebuie îmbunătățită munca cu cititorii la secția de împrumut. Colectivul acestei secții a avut buna inițiativă de a alcătui un raft ajutorător în special cu lucrările cerute în diferitele forme ale învățămîntului de partid, ceea ce ușurează mult buna deservire a cititorilor.

Urmarind preferințele amatorilor de beletristică, colectivul secției se străduiește totodată să dirijeze atenția acestora și spre cartea de literatură politică, care poate ajuta la o mai bună înțelegere a unei anumite probleme. Această preocupare se reflectă în lectura a numeroși cititori cum sînt Hentschi-Watz Otto, Ion Chioreanu, Ilie Oprea, Petru Popa, Ioan Niculescu ș. a., pe a căror fișe se găsesc numeroase cărți de literatură politică strîns legate de temele ce-i interesează.

O piedică serioasă în munca secției de împrumut constă în faptul că lucrătorii acestei secții nu cunosc în suficientă măsură fondul de cărți de literatură politică pe care-l mînuiesc. Iată un exemplu. La bibliotecă s-a prezentat un cititor care și-a exprimat dorința să împrumute Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român la Congresul al II-lea al Partidului prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Lucrarea era împrumutată. Dacă însă bibliotecarul de serviciu ar fi cunoscut că lucrarea solicitată se află cuprinsă în volumul Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român. 23—28 decembrie 1955, cititorul nu ar fi plecat fără lucrarea dorită, așa cum s-a întîmplat. Din

păcate, asemenea caz nu este unicul și foarte mulți cititori care cer pentru împrumut un anumit titlu, care momentan lipsește, dar se găsește într-o culegere sau într-un volum de opere, pleacă pentru a o căuta în altă parte. Față de această situație noi ne propunem ca începând din trim. IV al anului în curs, în cadrul ședințelor de lucru, lucrătorii secției de împrumut să prezinte regulat scurte informări a conținutului cărților nou sosite în bibliotecă, și în mod special al celor de literatură politică.

Greutăți ne provoacă și unii cititori care „uită” să restituie anumite lucrări deosebit de solicitate, în special de cursanții învățămîntului de partid. Din această cauză de multe ori noi sîntem puși în situația de a nu putea împrumuta lucrări cum sînt **Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice** (14—25 februarie 1956) — rapoarte, cuvîntări, rezoluții, hotărîri, Articole și Cuvîntări, ediția IV-a de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, **Manualul de Economie Politică**, lucrări apărute în cadrul colecției „In ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid” ș. a.

Sperăm că prin străduința noastră de a recupera cărțile prin adrese către instituții, sancțiuni împotriva celor care ne cauzează asemenea dificultăți, prin interzicerea de a mai putea împrumuta cărți la bibliotecă pe un timp limitat sau chiar definitiv, după cum va fi cazul, noi vom reuși să lichidăm această stare de lucruri.

Insuficient am folosit bibliografia pentru orientarea lecturii cititorilor spre cartea de literatură politică. Materialele bibliografice întocmite pînă în prezent (liste bibliografice de recomandare, planuri de lecturi) au fost axate îndeosebi pentru nevoile bibliotecilor din regiune, îmbrățișînd mai mult probleme de agricultură. Pentru uzul cititorilor noștri a fost întocmit în trecut, fișierul bibliografic destinat ajutorării celor ce studiază materialele **Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român**. Fișierul, cercetat mult de cititori, n-a mai fost completat, astfel că el și-a pierdut în bună parte utilitatea.

Pentru viitorul apropiat noi ne-am propus ținerea la zi a acestui fișier, precum

și alcătuirea altora care să răspundă cerințelor cititorilor ca și problemelor actuale. Astfel, noi am trecut la întocmirea fișierului bibliografic **Revizionismul — principal pericol în mișcarea muncitorească**. Totodată, ne propunem să alcătuim periodic liste bibliografice pe teme social-politice actuale care să fie puse la dispoziția cititorilor la secția de împrumut și în sala de lectură.

Conform planului de muncă, biblioteca noastră a organizat numeroase manifestări de masă pentru popularizarea cărții de literatură politică.

O bună metodă s-a dovedit a fi expoziția de cărți. Regulat, cu ocazia unor date festive (1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie) noi alcătuim expoziții tematice, accentul principal în asemenea cazuri căzînd asupra cărții de literatură politică care ilustrează tema respectivă.

Pentru popularizarea cărții de literatură politică am folosit și recenziile la stația de radioamplificare. În urma acestor acțiuni cărțile recenzate, ca de pildă, **Correspondența președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.** cu președinții S.U.A. și cu primii miniștri ai Marii Britanii din timpul **Marului Război pentru Apărarea Patriei**. **Expansiunea colonială a capitalului financiar din S.U.A.** sub steagul ajutorului, **Ce-am văzut în S.U.A. și Canada** de V. Mașkevici, au fost solicitate de numeroși cititori.

Cu bune rezultate am organizat în cadrul bibliotecilor de casă lecturi în colectiv din anumite lucrări. Tot în cadrul bibliotecilor de casă au fost făcute și prezentările cărților **Indonezia acuză de Suncarno**, **Originea religiei** de Ch. Hainche-lin, ș. a.

Printre alte manifestări de masă consacrate cărții de literatură politică amintesc expunerea bibliografică pe tema **Figuri de luptători comuniști** ținută la filiala noastră din colonia Ciangăi. Expunerea, însoțită de o expoziție, s-a bucurat de succes în rîndul participanților care s-au adresat apoi bibliotecii pentru a împrumuta cărțile prezentate.

În general, apreciem că acțiunile pentru popularizarea cărții de literatură politică nu

ocupă încă locul ce i se cuvine în ansamblul activității de masă. Noi vom trece hotărît la mărirea numărului manifestărilor de masă în această direcție, folosind totodată metode cît mai variate. Iar pentru a asigura un conținut cît mai bogat, vom cere ajutorul Comitetului orășenesc de partid, precum și a Cabinetului de partid. Cu sprijinul acestora, ne propunem ca pînă la sfîrșitul anului să organizăm două expuneri bibliografice, una închinată Mării Revoluției Socialiste din Octombrie, iar cealaltă zilei de 30 Decembrie. De asemenea, vom organiza cu regularitate prezentarea cărților de literatură politică noi sosite în

biblioteca. Pentru anul următor, vom avea grijă ca planul de muncă, să reflecte atenția noastră pentru popularizarea cărții de literatură politică, prevăzînd în acest scop numeroase și variate acțiuni de masă.

Acestea au fost cîteva aspecte ale muncii de difuzare a cărții de literatură politică care ne preocupă în mod deosebit în momentul de față. Lichidarea lipsurilor semnalate, înfăptuirea cît mai neîntîrziată a măsurilor ce ne propunem, va asigura o circulație și mai intensă a cărții de literatură politică, lucru ce se va reflecta în îmbunătățirea conținutului activității noastre.

Concursul „IUBIȚI CARTEA” în regiunea noastră

MITREA ARISTOTEL
activist al secției de învățămînt și cultură

STOIAN RADU
*activist al Comitetului regional
U.T.M.-Bacău*

Încă din primele zile de la apariția Hotărîrii Biroului C.C. al U.T.M. cu privire la organizarea concursului permanent pentru citirea literaturii „Iubiți cartea”, și în regiunea Bacău s-au luat măsurile corespunzătoare pentru organizarea și popularizarea lui. Acest concurs a cunoscut un larg aflux de participanți din rîndul tinerilor din orașele și satele regiunii noastre, ceea ce a dovedit dorința tineretului pentru însușirea de noi cunoștințe, necesare muncii lor.

Pînă în prezent cifrele statistice arată că în regiunea Bacău s-au înscris la concurs circa 60.000 de participanți. Acest rezultat se datorește organizatorilor concursului, adi-

că comisiilor regionale din întreprinderi și comune, care la începutul concursului au desfășurat o susținută activitate pentru a fragerea tineretului la această acțiune. Pot fi citate în acest sens raioanele Bicaz, Moinești, P. Neamț, Roman, unde s-a depus mult interes pentru creșterea numărului de participanți. În aceste raioane datorită colaborării dintre organele U.T.M., biblioteca raională și bibliotecile sindicale, s-au organizat diverse acțiuni de masă cu cartea ca: recenzii, seri literare, seri de ghicitori literare asupra unor cărți din bibliografia obligatorie și la alegere. De asemenea s-au organizat biblioteci mobile cu cărțile recoman-

date de bibliografia concursului, la întreprinderile și instituțiile din raion și oraș. La seminariile raionale cu directorii de cămine culturale și bibliotecarii din raioanele P. Neamț, Buhuși și Roman, unde au participat cu regularitate reprezentanți ai comitetelor raionale U.T.M., s-au pus probleme legate de desfășurarea mai departe a concursului.

O contribuție importantă la buna desfășurare a concursului, a constituit-o inițiativa comitetului regional U.T.M., de a întreprinde prin organizația U.T.M. acțiunea de difuzare cu vînzare a cărților legate de concurs.

Din păcate însă acest interes inițial pentru bunul mers al concursului, manifestat atît de comitetul regional U.T.M. cît și de comisiile de concurs, a slăbit pe parcursul desfășurării lui.

Situația se prezintă în felul următor :

Din cei 60.000 participanți doar 8000 sînt purtători ai insignei „Prieten al cărții”, rămînînd o mare disproporție între numărul celor înscriși și purtătorii de insigne, aceasta întrucît discuțiile finale nu s-au ținut cu regularitate. Faza superioară a concursului „Întrecerea prietenilor cărții” care trebuia să aducă un suflu nou în desfășurare a concursului, nu a adus rezultatele așteptate în regiunea Bacău. De pildă la faza raională s-au prezentat numai 315 participanți, dintre care 82 muncitori, fiind clasificați pentru faza regională 80 de concurenți, dintre care numai 59 au participat la lucrările fazei superioare.

Unele rezultate obținute, ca de pildă promovarea de elemente muncitorești ca Muscalu V., electrician la Hidrocentrala din Bicaș, Filip Elena, țărăncă muncitoare din comuna Vinătorii Neamțului și alții, care au prezentat cele mai bune lucrări la faza regională, arată că în regiunea noastră există numeroși tineri din rîndul muncitorilor și țărănilor muncitori care sînt înzestrați cu o capacitate deosebită de însușire a culturii, dornici să-și însușească cît mai bogate cunoștințe. Dar nu toate comisiile raionale și comunale s-au interesat pentru stimularea unor asemenea elemente, recrutînd pen-

tru fazele superioare mai mult elevi, intelectuali și funcționari.

În unele raioane, ca de pildă Tg. Ocna, Buhuși, 75% din cei înscriși la concurs și purtători de insignă, sînt intelectuali și numai 25% elemente muncitorești. Situația mai proastă se prezintă în raionul Adjud, unde nu s-a organizat nici măcar faza comunală, aceasta datorită faptului că comisiile comunale sînt inexistente în acest raion. Dealtfel nici comisia raională nu a fost constituită decît formal.

Considerăm că o cauză esențială a inactivității comisiilor din raioanele mai sus arătate, este lipsa de control și îndrumare permanentă din partea unor membri ai comisiei regionale cărora li s-a repartizat cîte 1—2 raioane și nu s-au achitat cu conștiinciozitate de această sarcină, (reprezentanții U.R.C.C.-ului, Casei de creație, care nici la ședințele comisiei nu participă).

La analiza din luna aprilie a.c. inițiată de comitetul regional U.T.M. s-a făcut o nouă repartizare a sarcinilor, ceea ce a dus la o îmbunătățire a muncii de control din partea membrilor comisiei regionale.

Deși comitetul executiv al sfatului popular regional Bacău, a luat din timp măsurile necesare pentru asigurarea cu cărți necesare concursului, prin suplimentarea cu fondurile corespunzătoare de către sfaturile populare raionale, aceasta s-a făcut de abia în ultimul timp, ceea ce a constituit o frînare a bunului mers al concursului.

În bibliotecile din întreaga regiune se resimte mult lipsa cărților din bibliografia obligatorie. Inițiative ca a bibliotecii raionale din Piatra-Neamț și Roman care trimt cu regularitate biblioteci mobile la sate, cu cărțile cerute de bibliografia obligatorie, sînt prea puține în regiunea noastră, ceea ce ar fi putut remedia în parte lipsurile sesizate de bibliotecile de la sate.

Este cunoscut că un factor important care poate contribui la culturalizarea maseilor îl constituie cadrele didactice.

În ceea ce privește concursul „Iubiți cartea”, se constată în general o lipsă de preocupare din partea cadrelor didactice

din regiunea noastră pentru sprijinirea acestui concurs.

Nici secția de învățămînt și cultură regională nu a găsit mijloacele cele mai potrivite pentru antrenarea și stimularea lor în desfășurarea concursului. Nu s-a găsit încă o soluție pentru aplicarea H.C.M. nr. 2399, care prevede ca bibliotecarilor voluntari recrutați din cadrele didactice să li se acorde premii stimulative, trimestriale pentru munca cu cartea.

Fără îndoială, că lipsurile ce se mai manifestă în desfășurarea concursului „Iubiți cartea” se datoresc în bună parte și bibliotecii regionale și bibliotecilor raionale și sătești care nu se preocupă în suficientă măsură de înscrierea de noi participanți și de pregătirea lor pentru discuțiile finale. Se simte mai mult o muncă de campanie și aceasta s-a dovedit în special odată cu organizarea fazei superioare a concursului.

Acum, cînd începe perioada lunilor de iarnă, trebuie sprijinită cu perseverență inițiativa comitetului regional U.T.M., care a stabilit că în această perioadă fiecare activist al comitetelor U.T.M. regional, raionale și orașenești, să răspundă de o comună sau două unde împreună cu bibliotecile, căminele culturale, și cadrele didactice, să organizeze diferite manifestări de masă că seri literare, seri de întrebări și răspunsuri, recenzii ș.a., pe marginea cărților recomandate de concurs în vederea ridicării

numărului de participanți cu 20 și 10 purtători de insigne în fiecare comună.

Secția de învățămînt și cultură regională a și luat măsuri ca în zilele de 17—22 octombrie a.c. să se organizeze un seminar regional la Tibucani — Tg. Neamț, unde să se trateze sarcini concrete acți-viștilor culturali din regiune în vederea îmbunătățirii concursului „Iubiți cartea”. Printre aceste sarcini se numără constituirea de colective dintre profesorii de limbă română și membrii ceneaclurilor literare în reședința de raion pentru pregătirea și ținerea de manifestări de masă în cadrul bibliotecilor și căminelor culturale, la un nivel corespunzător cerințelor actuale.

Sînt unele mijloace care ne stau la îndemînă și care au fost puțin folosite pînă acum în munca cu cartea ca de pildă stațiile de radioficare, caravanele cinematografice și cinematografele sătești. Secția învățămînt și cultură regională va lua măsuri ca în pauzele filmelor să se facă prezentări de cărți, să se vorbească despre figurile luminoase ale literaturii noastre și să fie popularizați cei mai buni cititori, participanți la concursul „Iubiți cartea”.

Colaborînd intens pe viitor, în mod regulat cu Comitetul regional U.T.M., analizînd periodic felul cum se desfășoară concursul, vom reuși ca acest concurs să devină factor activ în culturalizarea tinere-tului din regiunea noastră.

Ș T I R I

● La Moscova a apărut în îngrijirea Editurii pentru literatură, cel de al nouăze-cilea volum și ultimul din operele complete ale lui Lew Tolstoi.

Publicarea acestei serii a început acum cîțiva ani și ea reunește toate textele mare-lui scriitor cu variantele și redactările succesive întreprinse de autor.

● In anul acesta Editura pentru literatură politică din Moscova va începe publicarea Bibliotecii socialismului științific în 70 de volume.

Această serie va cuprinde opere ale clasicii marxism-leninismului, precum și studii și cuvîntări ale conducătorilor mișcării muncitorești din lumea întreagă.

● Recent printr-o dispoziție a guvernului din Africa de Sud s-a interzis vînzarea cărților lui Zola și Maupassant, sub pedeapsa cu închisoare pînă la cinci ani.

Dispoziția a apărut și în Buletinul Oficial guvernamental și se precizează acolo că cine deține sau comercializează asemenea cărți, comite o infracțiune la ordinea statului.

VĂ RECOMANDĂM

MARXISM-LENINISM

FOSTER, Z. WILLIAM: Istoria celor trei internaționale. Mișcările socialiste și comuniste din 1848 pînă în prezent. Buc., Editura politică, 1958, 684 p., lei 16,50.

Lucrarea Istoria celor trei internaționale a lui William Z. Foster, președinte de onoare al Partidului Comunist din S.U.A., reprezintă o încercare valoroasă de analiză a dezvoltării mișcării muncitorești internaționale în decursul unei perioade de peste 100 ani. Ea este istoria apariției proletariatului pe arena luptei politice, istoria luptei clasei celei mai revoluționare, în frunte cu partidul ei marxist-leninist, pentru lichidarea oricărei exploatare.

Prima parte a lucrării descrie procesul de formare a proletariatului, începuturile mișcării muncitorești internaționale, procesul de transformare a clasei muncitoare din clasă în sine, în clasă pentru sine. Autorul se referă la mișcarea cartistă din Anglia și analizează rolul jucat de teoriile socialiştilor utopici în dezvoltarea mișcării muncitorești, după care analizează diferite curente socialiste și pseudosocialiste. Subliniind rolul hotărîtor pe care Marx și Engels l-au avut în organizarea Internaționalei I (septembrie 1864) Foster arată că ea a devenit centrul de luptă al mișcării muncitorești din majoritatea țărilor capitaliste dezvoltate, izvorul din care s-a răspîndit teoria marxistă în rîndurile proletariatului internațional. În continuare Foster trece în revistă cele mai importante acțiuni inițiate de Internaționala I în diferite țări și centre proletare, amintind lupta dirză a lui Marx și Engels și a elementelor marxiste din Internațională pentru a da mișcării muncitorești o linie revoluționară.

Urmează analiza condițiilor istorice în care a fost creată Internaționala II, după moartea lui Marx, cu arătarea rolului pozitiv pe care l-a jucat în organizarea unui mare număr de partide socialiste în diferite țări. Însă „pentru succesele Internaționalei a II-a — serie autorul — s-a plătit un preț oribil, și anume, abandonarea principiilor marxismului”.

Analiza pe care William Z. Foster o face cauzelor oportunismului partidelor din Internaționala a II-a și falimentul acesteia, este deosebit de actuală în condițiile de azi ale intensificării încercărilor burgheziei im-

perialiste de a adormi conștiința maselor cu ajutorul revizionismului, pe de o parte, și ale intensificării luptei pentru apărarea purității învățăturii marxist-leniniste și a unității ideologice a mișcării comuniste internaționale, pe de altă parte.

Evocînd rolul uriaș jucat în mișcarea muncitorească internațională de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și genialul conducător și creator V. I. Lenin, lupta pe care au dus-o Lenin și bolșevicii împotriva revizionismului, începînd cu perioada pregătirii revoluției din 1905—1907, Foster subliniază punctul de vedere leninist cu privire la rădăcinile oportunismului și revizionismului.

Autorul se ocupă pe larg de importanța internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și de influența ei asupra mișcării muncitorești internaționale, de meritul uriaș al primului stat socialist, care a deschis calea eliberării popoarelor din lumea întregă.

Mai multe capitole sînt închinată creației Internaționalei a III-a Comuniste (martie 1919) și rolului uriaș pe care l-a avut Lenin și bolșevicii în dezvoltarea mișcării comuniste mondiale.

Cititorii acestei lucrări vor găsi un bogat material cu privire la Congresele Internaționalei Comuniste, la programul ei, la poziția Internaționalei față de problema popoarelor coloniale și dependente, la lupta care se desfășoară în sinul partidelor socialiste mai importante pentru afilierea la Internaționala Comunistă, la rolul lui Lenin în elaborarea strategiei și tacticii juste a tinerelor partide comuniste.

Ultimele capitole ale cărții sînt consacrate analizei tendințelor fundamentale ale dezvoltării societății contemporane. Foarte importantă, în această parte a cărții este sublinierea de către Foster a rolului hotărîtor al partidului clasei muncitoare și al statului în construcția socialismului.

Problemele vaste și complexe de care se ocupă lucrarea sînt tratate la un înalt nivel partinic și științific.

Lucrarea este însoțită de o documentată prefață a Editurii Politice în care se fac și cîteva precizări în legătură cu unele lacune și scăpări mai ales în unele chestiuni de amănunt, inerente unei lucrări atît de cuprinzătoare și elaborată în condițiile nespuse de grele pe care le întîmpină un militant și gînditor marxist-leninist în lumea capitalistă și în special în S.U.A.

ȘTIINȚELE NATURII

SARF, ILIE și VOICULET, N.: **Atomul în slujba vieții.** Coperta de Sergiu Georgescu. Desene de Vladimir Gresenco. Buc., Editura tineretului, 1958, 200 p., lei 4,25 (Colecția „Știința învinge“).

Autorii și-au propus, mai întâi, să inițieze pe cititori asupra antecedentelor în legătură cu studiul atomului, indicând calea pe care a parcurs-o știința respectivă pentru a putea obține izotopi cu putere radioactivă și a-i pune în serviciul omului.

O mare parte din lucrare este consacrată redării condițiilor și metodelor folosite în aplicațiile izotopilor în medicină, amintindu-se cum s-a ajuns la descoperirea radioactivității și jertfele pe care le-au plătit unii savanți pînă s-a ajuns să se cunoască în mod precis mijlocul de a o stăpîni, dirijînd-o după voință și necesitate, în proporții raționale și corespunzătoare scopului urmărit. În celelalte capitole, autorii prezintă aplicațiile multiple ale izotopilor în studiul diferitelor boli și într-o anumită măsură la combaterea lor cu succes, ca de pildă bolile singelui, ale inimii, cancer, tulburări ale metabolismului, boli ale epidermei, boli de ochi etc. De asemenea, sînt precizate cazurile în care izotopii pot fi folosiți în întărirea securității la locurile de muncă.

În păstrarea alimentelor și în prelucrarea lor termică fără pierderea însușirilor nutritive și a caracteristicilor de culoare și gust, în distrugerea unor anumite floare microbiene, în controlul absolut al unor lucrări din siderurgie, izotopii și-au dovedit o largă eficacitate. Aplicarea lor deschide un vast domeniu de posibilități pentru viitor.

Atomul în slujba vieții este o carte cu cunoștințe folositoare pe care ar trebui să citească orice nespecialist ca să fie la curent cu progresul rapid al celei mai importante ramuri științifice din era noastră.

LITERATURĂ

OVECIKIN, VALENTIN: **O primăvară buclucașă.** Traducere de M. Spiridonanu, L. Sporeanu, C. Țoiu, O. Păscăluță și L. Vidrașcu. Cuvînt introductiv de P. Chirtoacă. Coperta de J. Cova. București, Cartea Rusă, 1958, 514 p., 10,50 lei.

Cunoscut cititorilor din țara noastră încă din traducerea schițelor și povestirilor prin

care înfățișează „întimplări dintr-un raion“ noul roman al scriitorului sovietic Valentin Ovecikin vine să întregască tabloul satului colhoznic, cu imagini noi, pline de adevăr, de farmec și de adîncime. Romanul se încheagă de la sine, viața se țese și se frămîntă în paginile cărții, asemeni realității din care a fost desprinsă. Experiența căpătată de scriitor în anii în care a fost activist al comsomolului, apoi ca președinte de colhoz și în sfîrșit ca gazetar și scriitor îl ajută să nu ocolească în scrierile sale cele mai grele situații ce se pot ivi în munca de fiecare zi a activiștilor de partid și obștești, în îndeplinirea diferitelor funcții în aparatul de stat sau de partid.

Secretarul Comitetului raional de partid — se arată în roman — e înlocuit pentru lipsa de perspectivă, pentru comoditate și rutină în conducerea treburilor obștești. Noul secretar pornește cu tot avîntul la îndepărtarea vechilor greșeli. El e ajutat de oameni destoinici, președinți de colhozuri, sau activiști în aparatul raional de partid, dar se lovește adesea de indolență, de îngustime, de nepricepere. În îndeplinirea sarcinilor trasate de C.C. al P.C.U.S., pentru îmbunătățirea muncii de partid și ridicarea agriculturii, noul secretar trebuie să pună la contribuție toată priceperea, dragostea și puterea de muncă. Greșeli face și el, și printre ele una din cele mai importante este aceea a nepregătirii unor cadre capabile să ducă munca înainte, atunci cînd boala îl împiedică de a conduce direct treburile raionului.

Toate aceste abateri și frămîntări, toate aceste victorii și uneori înfrîngeri, povestite aproape direct, ca într-o convorbire prietenească, formează cuprinsul romanului **O primăvară buclucașă.**

Prin noua sa carte, scriitorul Valentin Ovecikin se dovedește odată mai mult, nu numai un prieten și un sfătuitor al iubitorilor de literatură, ci și un ajutor prețios al tuturor celor care lucrează pentru transformarea socialistă a agriculturii, în țara noastră ca și în toate țările care construiesc socialismul.